

علی اسی حال میرا بیان سرفرازخان اکبر سے بقدر طاقت و توان حق نیکووار کے و رفاقت تمقدیم رسانیدہ کہ جنگ
زندہ ماندن پلا علاسی ناکامیاب بر گشتند و مهابت جنگ طفر یافتہ عاصی احمد برادر خود را بر آستانت سکنہ شہر
مرشد آباد و بظلم و ستم آسنا و ضبط و قرق کارخانجات نظامت و خانہ سرسرفرازخان پیشتر فرستاد عاصی احمد بہر
برق و باد رسیدہ مناوی مهابت جنگ شہر گردانید و آشوبی کہ عارض شہر بود فرو نشانید *

داخل شدن مهابت جنگ مرشد آباد بعد فتح و نصرت و مکن یافتن بر مسند دولت و حکومت

بعد از روز مهابت جنگ بتانے و تامل بانہایت شان و تجمل در او اسطہ شہر صرف ۵۳ داخل شہر مرشد آباد گردید و قبل از
بر مسند امارت بر در سر انفسہ میگیم نسبت شجاع الدولہ مرحوم رفتہ در کمال فروتنی و تواضع التماس حقوق مقصودات خود نمود و مہر و
دانت کہ انچہ در لوح تقدیر مرستم بود سپر اید پتور و بروز یافت و این سیاہ روی ابدان نام این خاصطہ بر صفحہ عالم ثبت قیاد
لیکن ازین زمان مادام الحیات نسبت یاد نے لازم سرکار غیر از اطاعت فرمان بردار سے بطور نخواہد رسید امید است
کہ زلات این سپر ملام زلوح خاطر محو و منسے گردیدہ جریدہ نیک گیساسے ویرینہ بتوقع قبول اختصاص یابد بعد از ان رو
بدرار الامارت آورده و چہل ستون شجاع الدولہ مرحوم متزول اجلال نمود و بر مسند ایالت جلوس فرمودہ و بناویانہ دولت
نواخت عملہ پادشاسے و نظامت و اعیان و عظماسے شہر شریف ملازمت رسیدہ مذکور مبارکباد گذرانیدند اول
خلق را از مہابت جنگ سبب این حرکت قبیح کہ با خداوند زاوہ خود نمود نہایت منفرد عداوت بود آخر سبب محاسن
اخلاق و اوصاف و اعزاز و احترام سجا و اثرات و شمول و شستن عنایت و شفاق با بیگانہ و آشنا و بھولی اوتیا و ضعف
و قدر شناسے مخلصان ترسم بر عجز و زبردستان و در گذشتن از جرائم عباد و پاس حقوق قرابت و اتحاد آن چنان قبول
خاطر بیانت کہ مانوقش در ان زمان و اکثر اوقات و اعیان متصور نیست نفس الامر آنکہ اگر چہ کشتن سرفرازخان کہ آثار او
اش بود اتبع افعال و شمع اعمالست اما سرفرازخان مرحوم لیاقت سرور سے و ملکہ در سے نہ داشت چہ عجب اگر امام دوست
استاد سے یافت نہایت اختلاف بحال ملک و مردم راہ یافتہ تمام صویجات خرابی بسبب پیرفت و قتلہ ہارسے بزرگ ہوجھا
و در مہابت جنگ کہ مرید ارادہ تغیر ملکیت بنگالہ داوڈیہ و عظمہ آباد داشت و افواج از اطراف بر این ملک رنجتہ
ستیز داوڈیہ رو سے نمود مثل مہابت جنگی بود کہ بحسن تدبیر و آب کشی سر چنان حوادث بزرگ و فتن عظیمہ را فرو نشانید
خانچہ انشا اللہ تعالیٰ مجلسی از ان رقمزہ کلک قانع نگار خواهد شد سرفرازخان و دیگر ان را مجال نبود کہ از عمدہ تدارکش
بر آئید و دشمن اخلاق و فرودنیہا با کمال جاہ و جلال گو سے سبقت از جمیع امرار بودہ مہربتہ بود کہ در سالت زمان ہم کمر
کسی مثل او نشان توان داد و ہر سہ برادر زادہ لیش نیز بصفت مذکورہ موصوف و در جمیع حضائل ستودہ و سلاکش جاو
نبتا و بے پیودہ اند و ہر یکے از انہا با قدر عظیم رسیدہ بہ بیعت ہزاری و مرجع انام و ناظم ہمام گردیدہ کامروا سے
نیدا سے خدا بودند در اوراق آیندہ بمقتناسے تمام ذکر اینہا و دیگر اولاد و احاد مہابت جنگ و و استگان و امن
و دلش انشا اللہ و جدا لغزیر صورت ارقام خواهد یافت *

تسلط یافتن مہابت جنگ بر صویجات بنگالہ و عظیم آباد و اوڈیہ و ارسال زر با پی

مختصر مع اموال ضابطے خانہ سرفراز خان و مفوض گشتن خدمات برق و اضافہ ہا کے
مناسب خطاب و دیگر عنایات پادشاہی برائے او و برادرزادہا و دیگر منتسبان دودمان او

چون مہابت جنگ بر مالک شریفہ تسلط یافت و خزان و اموال ضابطے خانہ سرفراز خان و شجاع الدولہ کہ بگیر و در کامیاب
متصرف کریدہ بر ترقی و ترقی مہابت پرداخت از حضور سبب حسام الدولہ و منصب ہفت ہزار سے و مراتب
و ماسے منتخوب مہابت سے گردید زین الدین احمد خان داماد کتر خود را کہ و عظیم آباد نائب گذار شدہ بمبر شد آباد و رفتہ
موتہ مذکورہ را اعلا تہ با و داد و خطاب احترام الدولہ بہا در ہیبت جنگ و منصب ہفت ہزار سے ماسے و مراتب و ہا کی
جہاں دار و نوبت و علم بر اسے او طلبید و داماد کلان خود نواز ش محمد خان را چکلہ ہا بگیر و فوجدار سے سلط و اسلام آباد
چنگاؤن و نیام دیوانے سورہ بنگالہ وادہ منصب ہفت ہزار سے و مراتب مذکورہ با خطاب احتشام الدولہ بہا در
شہامت جنگ طلبیدہ داد و بر اسے برادرزادہ سوسے وسطے کہ سعید احمد خان نام و در عہد شجاع الدولہ و سرفراز خان
فوجدار سے رنگ پور و دولت لائق داشت مناسب و مراتب مذکورہ مع خطاب مہام الدولہ بہا در صولت جنگ
طلبیدہ نوید سورہ دار سے او ڈیہ بعد انتزاع از مرشد قلیخان و او مرشد قلی خان داماد شجاع الدولہ نیز نہ سرفراز خان
مرد سخن فہم و شاعر خوش فکر بود شہر تخلص در ستم جنگ بہا در خطاب داشت و میرزا محمد کہ نوہ مہابت جنگ و سپہ
کلان ہیبت جنگ بود مہابت جنگ بفرزند سے خود گرفتہ بجائے لپشش پرورش سے نمود خطاب سراج الدولہ
شاہ قلی خان بہا در مع خدمت نوارہ جہا بگیر نگردا کہ بر اسے او طلبیدہ نیام او مقرب داشت و بر اسے برادرش کہ شہامت
کہ داماد کلان مہابت جنگ اور انبا بر بے اولاد سے از ہیبت جنگ برادر کتر خود و بفرزند سے گرفتہ سے پرورد
خطاب اکرام الدولہ پادشاہ قلی خان بہا در خدمت احتشام آنجا طلبیدہ این بہر دو برادر نیز منصب ہفت ہزار سے
مع مراتب و بگیر کہ لازمہ این منصب ہفت داشتہ در صفر سن امیر کبیر بودہ اند و عطا داشتہ خان داماد کتر حاجی محمد
کہ از عہد شجاع الدولہ و سرفراز خان بعد تقریر یافتن نیابت نظامت عظیم آباد نیام مہابت جنگ و معزول شدن
از فوجدار سے اکبر نگر راج محل فوجدار آنجا بود با مناد فوجدار بجا گل پور و رسالہ سہ ہزار سوار و پیادہ و منصب ہفت ہزار سے
مع جمیع مرتبش و خطاب اعزاز الدولہ بہا در ثابیت جنگ امتیاز یافت حسین قلیخان نائب شہامت جنگ خطاب
بہا در سے و منصب چار ہزار سے و علم و تقارہ ممتاز شدہ الہ یار خان برادر علاقے مہابت جنگ و فقیر اندر بگ خان
و نور امتربگ خان و میر جعفر خان و سبط خان و دیگر بنا شد و اعوان و اقربا و رفقائے ہر یکے خطاب بہا در سے و
مناسب مٹا سہ رسالہ با و خدمات لائقہ حضور حضور از سے یا قند و چین سے کہ پیشکار را سے رایان عالم چند
دیوان شجاع الدولہ بود و خطاب بر اسے مایانے و دیوانے مہابت جنگ ممتاز شدہ و راجہ جانی رام کہ دیوان قدیم
خانہ مہابت جنگ بود و دیوانے شہ و دفاتر دیگر تقریر یافت عبد العلی خان خانو سے را تم را کہ ہمراہ مہابت جنگ درین
مبار بہر اول شہامت جنگ بودہ ترددات نمایان بطور رسانید و قرابت برادرزادہ کے با او داشت با منصور
کہ تہ عبد العلی خان سید زین العابدین بہا در سے فقیر لہ عہد مہابت جنگ بود بخشی گرسے تمام سپاہ با عطا
خطاب بہا در سے و منصب ہفت ہزار سے مقرر شدہ خالص قوم کہ در جاہ و مرتبہ لہ مید بر اسے با دیگر برادرزادہ ہا

ذکر غفر یافتن مهاجرت جنگ بر مشد قلی خان

ناخوش گشت در خصیت عظیم آها و گرفته مساودت نمود احترام الدوله بها در سمیت جنگ مقدسش مرا عنیت شمرده خدات پرگشته
 نرسبت ماسه علاوه پرگنه بکار و لبوک که از پیشتر داشت عنایت نموده بر فاقه خود گرفت و مهاجرت جنگ بجای سید علی خان
 بها در حضرت علی خان را که بنام خاله فقیر بود بختی فوج خود نمود و بختی دوم فقیر اشتر بگیک خان بها در را که دیرینه ملک پرورده او بود
 مقرر نمود و مبلغ کرد در روپیه پیشکش که با پادشاه موعود بود و نقد و جنس سرانجام نموده ابلاغ داشت و بواسطت موتمن الدوله
 اسحق خان بها در داخل خزانه مامره گردید و مال ضبطی سرفراز خان براسه پادشاه بقدریکه مناسب و نهست طلعه نمود و کهدا
 سرمد خان بها در که میگه از امر اسه متوسطین حضور بود براسه گرفتن اموال ضبطی و خزانه هر ساله بنگاله که در حیات سرفراز خان
 ارسال نشده بود و بطنیم آباد رسید مهاجرت جنگ و رود او در بنگاله مناسب ندیده بر بنگال گشت که در سکر بنگالی رسیده توقف فرمایند
 تا این نیاز مند مع اموال در آن مکان رسیده تسلیم ملازمان نماید و در راه رجب سمیت اکبر نگر راج محل رفته چند روز انتظار
 مرید خان کشید و بعد ملاقات چند ملک روپیه نقد و جنس بنفاد نک روپیه از قبیل جواهر و اقیال و انفراس طرف و او اسه
 طلا و نقره و غیره اتمش فخره حواله مشار الیه نموده رخصت فرمود و موافق ضابطه خزانه ر اموال سپرده رعایتی لائق مجال او
 نموده مرضی ساخت و خود تمیه لشکر و حشر نموده باراده انتراع صوبه او دلیه از دست مرشد قلی خان داعیه عنیت سمیت
 کنگک معمم فرمود

غفر یافتن مهاجرت جنگ بر مشد قلی خان بعد جنگ گران و خشین صوبه او دلیه بر برادرزاده خود محام الدوله صوبه جنگ بها در سید

بعد مکن بر سندا یالت بنگاله و انفراق از رتق و فتق مهاجرت آنها مهاجرت جنگ افواج قاهره با سامان لائق آراسته خواست
 که امر مشد قلی خان استمزاج و سنگتاف مافی اضمیر او نماید درین اثنا مرشد قلی خان عماره با مهاجرت جنگ فوق طاقت خود دیده براسه
 بنده ماصال بقا محمد قلی سورسے را نزد مهاجرت جنگ فرستاد و مهاجرت جنگ نیما بر سوا این حقوق و حس
 اخلاق که جبلت داشت قبول کرده مشا لالیه را شاد کام رخصت انصراف ارزانی داشت لیکن میرزا باقر خان اصفا سانی
 که از طرف مادر نسبتش بسلسله صغویه میر رسید و داماد مرشد قلی خان بود بطبع ایالت بنگاله یا آنکه استداد این امر خطیر نیست
 رضا بمصالحه نداده تخریک مادر زن خود با شتهار انتقام علاء الدوله تزد و خلاف راسه مرشد قلی خان عماره ساخت مهاجرت
 بعد استماع این خبر مرشد قلی خان نوشت که این جانب بخوبی اید او اصرار نسبت بان والا و دومان در خاطر ندارد ولیکن تو
 درین قرب و جوار موجب اطمینان طرفین نخواهد بود ماول آنکه آن والا جناب با متعلقان و منتسبان و احوال و افعال خواه
 از راه مرشد آبا و سمیت مند و ستان خواه از همان طرف بجانب دکن تشریف ببرد مرشد قلی خان که مرد مال اندیش
 عاقبت جو بود مدافعه و مقابله با مهاجرت جنگ از چیز قدرت خویش بیرون دیده خواست که ایفا سکیه میاد و ترک عماره و رضا
 نماید میرزا باقر که کور که پوس ریاست بنگاله از سرش بیرون نمی شد و ترغیب جنگ بجد سب سباله نمود که مافوقش متصور
 نماید و نیز زن مرشد قلی خان نهایت ملعن و تشنیع بشوهر خود در باب اخذ انتقام برادر نموده قاصدان اشکد اگر بر این
 لدا ده اعدام نماید شوهر را از ریاست باز داشته تمام اختیار ملک و خزاین و افواج بدست داماد سپارد و با مهاجرت جنگ
 کینه خواست نماید مرشد قلی خان چارونا چارو اب خط مهاجرت جنگ تمنن نقض عهد و مصالحه و شمر بر ضارعه و مقاتله
 نوشته ارسال داشت مهاجرت جنگ بر این سنی آگهی یافته عارضه احمد و شهاست جنگ بر این بنیاد است و مرشد آبا و گدشته

بجمیت وہ دو آڑوہ ہزار سوار بیاعت مختار اوائل ماہ شوال سال مذکور بغیر ہرزم مرشد قلی خان بطرف تنگ نہضت نمود
 مرشد قلی خان اول بار ققاسے خود مجلسی آڑہستہ شمشیر خود در آن مجمع گذاشت و از ارادہ مہابت جنگ و تغلب او گئی و او
 استمزاج رخاسے خود نمود کہ اگر اعانت و رفاقت را جازم باشند تا صدمہ مقابلہ گردد و الا راہ سلامت پیش گرفته خود را ہمائی
 برسانند عابد خان و غیرہ بعد و پیمان اطمینان خاطرش نموده مستعد مقابلہ گردانیدند و حسب الاتماس مرشد قلی خان سردار
 لشکر بر خاستہ شمشیر را در کمرش بستند چون ازین صدمہ منظر خاطر گشت مع باقر علی خان استعداد محاربہ نموده بار آڑوہ ہزار
 مہابت جنگ از تنگ برآمد و از بالیسر بند گذشتہ کنار رودخانه اشس بموضع پہلو آری رسید و در نخل شوار گذار کہ اطرافش
 اراجنگل و دریا چہ محیط بود و عبورش مخالفان را نہایت صعوبت داشت منزل گزیدہ بر اطراف لشکر خود قریب صد ہزار
 توپ خرد و بزرگ چیدہ استقامت و رزیدہ مہابت جنگ پس اوسط منازل از میدان پور و جالیسر گذشتہ انیطرف
 رودخانہ مذکور لغاصلہ کرد و سے چند دائرہ دولت نمود و اعلام نصرت برافراشتہ انتقار آن سیکشید کہ بچہ تدبیر خصم را
 از ان مکان دشوار گذار بیرون کشد چون محل لشکر و بر زمین مخالفت زمین داران آن دیار در رسانیدن غلہ و غیرہ قاصر
 بودہ اند بلکہ ملاقاتی کہ از نواح نرائن گدہ و غیرہ عمال سرکار مہابت جنگ ارسال میدہشتند در راہ مزاحمت نمودہ
 مبعوضت مہر رسانیدند ازین جهت عسرت اجناس غلہ از ویادیاقتہ تشویشیہ قرین حال اہل اردو گردید میرزا باقر خان
 بجز استماع تشویش لشکر یا مہابت جنگ ارادہ برآمدن از مکان محروس خود بغیرم رزم نمود ہر چند مرشد قلی خان مانع
 ازین حرکت بود و بیع قبول اصفا نمودہ آخردنی قندہ بغیرم مقابلہ برآمد مہابت جنگ باستماع این خبر از لشکر خود مہاباسے
 ومع اعادہ سے گشتہ با فوج طہر موج و حرکت آمد چون تقارب فیتین دست داد بجانب توپخانہ اعدا کہ انہا غافل از ان طرف
 و از حرکتش گردیدہ بمقابلہ شتافتہ بودند افواج مہابت جنگ در اول یورش در تصرف خود در آورد و از طرفین جنگ بان
 و ندوق در میان آمدہ جمع کثیران ہر دو سوختول و بجز گشتند و مرشد قلی خان با وجود آنکہ ہمراہیانش اکثر سے متفرقا
 شدند کہ ان پاپیار سے فرمود درین عرصہ عابد خان نلسے افغان کہ ساختہ و پرداختہ مرشد قلی خان دستہ علیہ او بود باقتضا
 طبیعت افغانی با مصطفی خان کہ رفیق مہابت جنگ و رسالہ دار عمدہ بود اتفاق نمودہ با ققاسے خود عذر و نفاق و رزیدہ درین
 وقت مقابلہ عثمان از میدان بر تافتمہ بطرفی کہ مصطفی خان نشانش دادہ بود و رفت و بگوشہ آسود اما رفقاسے دیگر
 از زمرہ سادات و غیرہ مردان بانام ونگ و جو یاسے پر خاش و جنگ پامی جلاوت پیش نہادہ و دست جرات کشادہ داد
 مروی و مردانگے داوند و چنان جنگی رستمانہ و دست برد سے مردانہ بعل آوردند کہ اکثر سے از لشکر یا مہابت جنگ
 پاسے نبات و قرار استوار نامندہ ننگ فرار چارونا چار اختیار آمد و وحشتی عظیم پدیدار گشتہ قریب بود کہ چشم زخمی سجاہ و
 چشم مہابت جنگ برسد درین عرصہ میرزا باقر خان خواست کہ فتح بنام او باشد از مکان خویش کہ میں فوحیش بود جنبید
 و طرف یسار مہابت جنگ کہ میر جعفر خان و غیرہ بودند رسیدہ آغاز محاربہ نمود و تزلزل در نبات قدم اکثر سے افگند
 بشاہدہ این احوال میر محمد جعفر خان در میدان با معدود سے از ققاسے از اسپ سوہر سے پیادہ گشتہ با اعانت مہابت
 و اصالت خان سپران عمر خان کہ رسالہ دار عمدہ و رفیق قدیم مہابت جنگ بودند چپکیش پاسے دلیرانہ نمودہ آبرو سے
 خود در میدان مرد آزار نمود و آخر الامر از جماعت سادات کہ رفقاسے مرشد قلی خان بودہ اند میر علی اکبر و میر مجتبی علی
 و دیگر جمع کثیر بعد ترددات نمایان زحمات سے گران برداشتہ جامہ سرشار مرگ از دست ساقی لعل نوشیدند و

ذکر غریب باقی است بنگ بر مرشد قلی خان

باقر علی خان و اما در مرشد قلی خان زخمها سے شکر بر سر و گردن برداشته برگردید شکست بر بقیة السیف لشکر مرشد قلی خان قہارہ
راہ نہر بحیرت پیش گرفت مرشد قلی خان مع وانا و خود باقر علی خان وغیرہ منتسبان نیز چون نجات خویش برگزشتہ بسلامت بدو
دیناہ آباد سے بالیسر شہر چون دوسہ ہزار کس ہم دوران وقت ہمراہ بودند مرشد قلی خان اطمینان از انا و دورانہ حرم دیدہ بہا
انگہ در شہر محصور گشتہ و سور چال بالبتہ خواہم بچکید مردم را بر سر شوارع آباد سے نشانیدہ از خود و در ساخت و خود بر لب دریا
رسیدہ از قبیل سوار سے فرو و آمدہ نشست یکی از دوستان مرشد قلی خان کہ مصاحب ندیم و از آشنا یاں قدیم او و تنو
سورت بود شغل تجارت سے در زید جہاز سے داشت و ہمیشہ پر از مال در بنا و در براسے تجارت می فرستاد و قنار را
جہاز مذکور پر از مال آذوقہ تیار و مستعد روانہ شدن بود و مالک جہاز حاجے محسن نام نیز ہمراہ مرشد قلی خان درین ساختہ
شریک و چنانچہ مذکور شد و برینہ رفیق بود و فتنش کہ عبارت از کشتی کو چک است کہ ہمراہ جہازات سے باشد تا راکبانش تردد
آمد و رفت بر کنار بان نمایند حاضر بود عملہ جہاز از وہام بر لب دریا دیدہ کسی را بر اسے استخبار مرشد قلی خان و اقل سے خود حاجی
فرستادند حاجے محسن مرشد قلی خان اطلاع داد کہ رسیدن این کشتی لطیفہ عینی است مرشد قلی خان بلا تامل بہانہ سیر و تفریح مع
باقولے خان خویش خود و حاجے محسن و بعضی از خدم ضرور سے برگشتی نشستہ خود را جہاز مذکور رسانید و بر جہاز نشستہ لشکر برداشت
و بعد پنج شش روز پہلے بند رسید اما از طرف متعلقان و نقد و جنس کہ مبلغ خیر و کثک باناموس خود در خانہ گذارشتہ آمدہ بود
نهایت تشویش داشت بنا برین باقر علی خان را بر اسے استخبار و تدارکے کہ ممکن باشد بطرف سیکا کول و گنجام کہ اتصال بسیار
کثک دارد فرستاد بحسب تقدیر و نصرت و حمایت حافظ قدیر راجہ رتے پور خوردہ مالک تجانہ جگر ناتہ کہ از معاہدہ مشورہ
ہنود و سجد اکثر فرق مختلفت پرستان سنبداست بنا بر کمال داد کہ با مرشد قلی خان و حقوق عوالمشس برگردن داشت
باستماع خبر شکست و نہریت خان مرقوم و بدر رفتن او بطور مذکور و عجلتہ محمد مراد را بسر وقت ناموسش مع جمعیت و استعداد
فرستادہ بیگم و دخترش را کہ زوجہ باقر علی خان مرقوم بود مع جمیع توابع و لواحق کہ در خانہ مجتمع بودہ اند باخز این وہاب
برداشتہ و از حد و کثک گذرانیدہ در انچا پور کہ از توابع سیکا کول و گنجام بود رسانیدہ بجام و آرام نگذاشت انور الہیہ خان
حاکم آن دیار نیز بنا بر معرفت سابق کہ با مرشد قلی خان و باقر علی خان داشت پاس مہانذار ہا مرعے داشتہ سلوکہا سے
شالیستہ بھل آورد درین ضمن بلقر علی خان رسیدہ و ناموس و اسوال را محفوظ و مصون از صدمات حوادث دیدہ شکر
الہی تیقدیم رسانید و در استخبار احوال صوبہ کثک اشتعال و زید۔ و ان نواح اندکے آرمید وزن و مادر زن خود را مع اسوال
مرشد قلی خان بخدمتش فرستاد و پدر زن و اما دسر و نپاہ بجد و مالک دکن کہ دار الملک آصفیہ بود عنیت شمردند
مہابت جنگ کثک رسیدہ چند روز کہ تخمینا ربعینی خواهد بود و توقف نمود چون از عہد شجاع الدولہ باز منیداران آنجا
نہایت بحریت داشت باہر یکے سلوکے کہ بایست بھل آورد و استمالت ہر یکے بقدر لیاقتش نمودہ برادر زادہ و بیٹے
خود ہام الدولہ سعید احمد خان بہادر صولت جنگ را خلعت صوبہ دار سے آنجا پوشانیدہ بر وسادہ حکومت صوبہ مذکور
تمکن گردانید و یکے از جماعہ داران ملازم خود را کہ گوجر خان نام داشت با سرداران رسالہ صولت جنگ متعین آنجا گردانید
و صولت جنگ را حکم داد کہ ہر قدر فوج حاجت داند و در کار باشد نگذارد و مہابت جنگ بقدر انفرغ از انتظام مہام صوبہ
او اولیہ سالنا و نانا بمرشد آباد کہ مرکز دولت صوبہ دار بنگالہ از عہد حیف خان مقرر گشتہ بود معاودت نمودہ رونق افراستہ
دولت سمرایے خود گشت و بجام دوستان با انتظام معاملات ملکی و آراستن سپاہ و ترفیہ حال رعایا و برابرا پرداخت

شہادت جنگ و سراج الدولہ و دیگر نسبتیان در دمان مہابت جنگ و عظمیٰ سے ان مملکت و اعیان و ارکان دولت و در شہاد
 پیش مہابت جنگ حاضر و بازماندگان سرفراز خان را شہادت جنگ بہادر و کف حمایت خود گرفتہ نفسیہ بگم خواہر حقیقت
 سرفراز خان مرحوم را بغیرت و احترام در خانہ خود آورد و زمام اختیار حرم سرا خود با و سپردہ نسبتاً اما درک و فرزند سے با او
 قرار داد اگر چه ستر سے در میان سے بود اما نفسیہ بگم را شہادت جنگ بلفظ والدہ و او شہادت جنگ را بلفظ لہبہ فرزند و
 جمیع امور خانہ خود را شہادت جنگ فرزند کہ دختر مہابت جنگ بود باختیار نفسیہ بگم سپردہ مختار نموده بودند کہ ہر چہ خواستہ
 باشند و مناسب دانند بعمل آرند و از اسباب و اموال و خدمتہ نفسیہ بگم و مجال خاص اعلق کہ مبلغی معتد بہ ازان حاصل میشد
 و غیر ان پنچہ زر خرید جعفر خان بود مطلقاً تقرض نہ کردہ باختیار بگم مذکور گذشتہ بود و ادب و احترام و کلمہ چنانچہ
 باید مہابت جنگ و شہادت جنگ و جمیع منتسبانش بعمل سے آوردند از مذکورہ ہا سے سرفراز خان ہمان روز کہ سرفراز خان
 کشتہ شد کہ پسر سے نائید و نفسیہ بگم اورا بفرزند سے خود برگرفت شہادت جنگ اورا برابر فرزند خود دانستہ نہایت احترامش نمود
 و چون سرفراز خان زنی از کفاد اقران در جالہ نکاح خود داشت اکثر سے بچار کہ بودہ اند و بعضی ظاہر امتوعہ باشند ازان جملہ
 ہر کہ صاحب اولاد بود انہا راجع اولادشان و دیگر تعلق ان و منتسبان سرفراز خان را بجا نگیر نہ فرستادہ ہوا ہے لائق معاش
 ایشان کہ فارغ البال زندگان سے نمانند مقرر کرد وہمہ را با سانش و آرام نگاہ میداشت و ہیچ کیے از متوسلان سرفراز خان
 اگر انزد اگر زیدہ بود و اگر ملازمت شہادت جنگ اختیار کردہ بود و مجوز تقدیر سے بنودہ ہمہ بار اعلیٰ سے بود و نہ خواست کہ
 ہیچ وجہ عیار ملا سے پیرامون خاطر شان کردہ از معتد ان شنیدہ شد کہ مبلغ سے ہزار روپیہ در ماہہ عجزہ و عنقار بیوہ
 زنان بود کہ تعلق بہ قدر دیوان سے نہ داشت و ہر ماہ کہیہ ہا سے در ماہ ہر کیے از حضور خود و مصوب خواہ سزایان و زہنہای
 معتد ملازم میرساند و نائب شہادت جنگ حسین قلی خان بہادر و از طرف خان مرقوم راسے کہ کل چند کہ دیوان حسین قلی خان
 بود نہایت صلحہ بجا نگیر و اسلام آباد و سلطنت و غیرہ کہ تعلق بشہادت جنگ داشت ما مورثتہ نیم و نسق ہمالیک
 مذکور مغز و منہ بود و فوجدار سے رنگپور بقاسم علی خان کہ برادر زادہ زن مہابت جنگ بود مقرر گشتہ نام بردہ را بجاگو
 آنجا ثروت و کثرت افزو دو معین الدولہ سیف خان بہادر سیف جنگ برادر عمدۃ الملک کہ از عمد جعفر خان بفقہدار
 پورنیہ و غیرہ از حضور ما مور بود چند روز بضا بطہ مستمرہ ایام سلاطین سابق مہابت جنگ را با سے تصور نمودہ آوازہ
 بر آمدن خود بارادہ مدافعہ او شہرت میداد و متوقع بود کہ از حضور پادشاہ نیز امر او افواج تبادیب مہابت جنگ خواہند
 رسید چون اثر سے از مطنونات سیف خان پیرایہ ظہور نیافت مذمت کشید و شہتار ارادہ خود را مخالف مصلحت
 و احتیاط دانستہ براسے استخفا خود و تخمین اختیار نمود و مہابت جنگ با پاس خاطر عمدۃ الملک مصلح دیگر چندان اتہائی بجا نداشت

ذکر احوال ہیبت جنگ صوبہ عظیم آباد و احوال ان

احترام الدولہ بزین الدین احمد خان بہادر ہیبت جنگ ہر صاحب احمد کہ داماد کتر نہایت جنگ بود بعد فتح جنگ کہ
 صوبہ دار سے عظیم آباد را مہابت جنگ با و گذشتہ طاعت با خطا سے مذکورہ منصب ہیبت ہزار سے دہا ہی و مرثب
 و نو ہیبت و یا لکی چار دار کہ براسے او از حضور طلب داشتہ بود فرستاد و ہیبت جنگ سیدہایت علی خان بہادر
 والد را قہم را کہ بر میگنہ ہا سے فوجدار سے خود بودہ اند طلبیدہ نہایت عواطف و اشتقاق و بندگی حال ایشان داشت

تکلیف بخشی گریه اش خود بایشان نموده فرمود که حق تعالی این ملک دولت را برادر شما که عبارت از ذات خودش باشد عطا فرموده با اتفاق همه بگردد با نظام فوج و انصرام معاملات این ملک باید پرداخت و نوسه کار را با بایساخت که محسود باقران و مورد تحسین و الطمانت بزرگان باخیم دو دیگر کلمات مناسبه که منظر مودت قلبی باشد بر زبان آورده سلوک که موجب افزایش اتحاد و اتفاق دواد باشد همیشه معمول و پشت و با هم نهایت الفت و آمیزش رویداد و در آفتاب من در اس را که دیوان قدیم مهابت جنگ بود از عمده پد رزن خود مهابت جنگ طلب و پخته دیوان سرکار خود نموده مهابت جنگ اگر چه در حدیث است پس بود لیکن با کثر محامد موصوف و سحر آت و در شیاره مفسور و اوقاتش نهایت منضبط و معمور با آداب ریاست مویب و تهنیت اخلاق مذهب مهابت جنگ و قنیه کشی میسر شد آیا در وقت بود بسبب حسن سلوک و احسانها که او اکثر زمینداران صوبه عظیم آباد مثل راجه سندرنگ برهن زمیندار بر گنجه کوه و زمینداران بر گنجه تربت ما که که قوم هندی و نو مسلم و درین دیار بقرم زمین اشتمار داشته اند در اوقات هر چهار برادر زاده ارخان و سردار خان و کامگار خان و رمنست خان که در آن اوان راجه با بحال مرقوم بوده اند رفاهت نمودند و از فرقه سپاه نیز بعضی جامعه داران که متوطن صوبه عظیم آباد بوده اند همراه رفته اند فتح و ظفر استعدا سے معاودت بوطن خود نمودند و ما هر یک از آنها مورد عنایت گردیده اقبال و خلع فاخره و جواهر گران بها در عطا یافته بوطن مالوف خود مراجعت نمودند و در سلوک ملازمان مهابت جنگ مسلک گردیده بقیقتا نیکو خدمتگزار با عمو که او نموده بود و در مورد الطاف و معتمد بود و انداختی حسن سلوک در سلسله مهابت جنگ با اینهمه اقتدار که اینها را میسر گشت بمرتبه بود که در احدی از زمینداران بلکه از متوسطین انجمن مشایخه گذشته و پاس حقوق هر یک را نیز بمرتبه رعایت می نمودند که خود در زمان خویش از بیچ کسی ندیده و از کسی نشنیده ایم مهابت جنگ را با والد و فقیر که اینها را عمده میگردد بوده اند و سر رشته رضاع هم از مهربانیت که جدی مادر که فقیر در سفر سن مهابت جنگ را بقیقتا شفقت گاه گاهی شیر میخوردانید تحقق بود و اینقدر پاس اخوت مرعی میدهشت که برادران حقیقی هم هیچ جا بان مرتبه رعایت نکرده باشند علی اسے حال مهابت جنگ بکمال جاه و جلال با اتفاق والد و عم و خال این شکسته بال و دیگر ملازمان با نظام سهام این بلاد و رفاه رعایا و کل عباد در نهایت عدل و داد بسر می برد اگر بنگارش جزویات خصال و بر گریها و خفا کل مهابت جنگ و بر سر برادر زاد هالیش و دیگر حالات و معاملات ایشان پرداخته آید و فائز می باید بنا بر صیق فرصت و اندیشه محل مردم بر اغراض انعام نمودند بنگارش عظام امور که ضرور است اکتفا نموده می آید

اسیر شدن دولت جنگ در دست باقر علیخان خورشیدلیجان بحسب تقدیر و رفتن مهابت جنگ بر سر باقر علیخان و بر ایندن لشکر جنگ از آن گرفتاری بقدرت حکیم قدیر

چون مهابت جنگ بهادر میسر شد آباد رسید دولت جنگ برادر زاده او که صوبه اراو در آنجا رسیده بود اندک طمع را کار فرما شده خواست که تخفیف در مواجیب سپاه مقرر فرماید آنها که غریب الدیار در رقاسه ویرینه و از مرشد آباد همراه رفته بودند قبول نمی نمودند و مردم شهر کنگ و غیره که متوطنان صوبه اراو در آنجا رسیده بودند و در اوطان خود بنیست شهر در تقبل مواجیب که دولت جنگ میخواست راست می شدند از بیعت از فرقه سپاه اکثری از مردم همان دیار ملازم سرکار گشته رقاسه ویرینه که همراه رفته بودند به طرف گردیدند و بعضی دیگر از سرداران عمده مرشد علی خاسنه در شهر کنگ

بے آنکہ نوکر صولت جنگ باشند سکنے، آشتند و تخم محبت باقر علی خان در سپہ خودی کاشتند و قنا، نیچھے نام درہ سیتے
 کہ ازہ شایان دیرینہ صولت جنگ و از ہنگام طالب علی کہ در شاہجہان آباد باہم سے نمودند غلت و اتحاد آشت و نہایت
 از اطراف دکن رسیدہ مصاحب و معتقد گردید چون سرشت خوشے نداشت صولت جنگ را کہ مست سے جو اسے و
 سرگران بادہ دولت و کامرانی بود با مورنا لائقہ مثل ایند او اضرار مردم آن شہر با تمام و احتمال بودن مالہاسے مرشد
 در خانہ آنا و بہر سائیدن نسوان از خانہاسے مردم باستان خوبے صورت و صباحت و ملاحظت منظر بہر صورت کہ میسر آید
 دلالت نمودہ نہایت مبالغہ ذرین امور داشت بلکہ در خانہ اسے این قسم کار باوز و کوب بجا با لعل سے آدازین افعال ناشایستہ
 مردم شہر بجان آمدہ آہ و فغان مظلومان بکیوان میسر رسید و از اکثر سپاہ کہ زر مساعدہ بخشیدہ مرشد قلیخان بدستہ آسنا
 تہمت یافت بجز و عنف از آہنا کشیدہ داخل خزانہ صولت جنگ میگردید ازین محمود و جوہ مذکورہ طبع مردم را متقرار
 حکومت در ریاست صولت جنگ بہر سیدہ بدل و زبان تاب و تو انیکہ داشتند بہت بردفع او گیا شتند چون از
 قدماسے رفقاسے صولت جنگ و مہابت جنگ چندان کسے در انجا نماند مگر قلیخان از مصاحبان و فغانجیان و در وقت
 سواران فقط گوجر خان جماعہ داسے رفقاسے خود کہ دو صسد کس زیادہ بہراہ او نبودہ اند و مردم آسنا کہ ملازم
 شدہ بودند اکثر سے از آہنا بلکہ ہمہ نوکران چند سالہ مرشد قلی خان و باقر علی خان و از جملہ منتسبان آسنا بودند
 قریب بیکیال صولت جنگ سے عیال و اطفال بہر صورت شاد کام و فارغ البال در ان صوبہ بسر بردہ المہیان سکے
 از بہر مہر بہر رسانید ناگاہ فلک شعبدہ باز بناسے فتنہ آغا زنا و تفصیل این اجمال آنکہ باقر علی خان و اما در شہر قلیخان
 پذیرن خود را ترغیب و تحریک با نتراع صوبہ او ذلی از دست صولت جنگ و تحریک انتقام سرفراز خان از مہانت
 سے نمود مرشد قلی خان اوضاع روزگار و عدم اقتدار خود را دیدہ پاسے قناعت بدامن غرلت چمیدہ میداشت باقر
 چون دید کہ بخشش با مرشد قلی خان در نیگیرونا چار خود عازم این کار گردیدہ تو سل بعضے از دکنیان جیت تا باستطہار
 آسنا شاید از عہدہ بر آید و تدبیرش چنین اندیشید کہ در بعضے از فوجدار بہا بے کہ اتصال جو اربا صوبہ کنگ و ہشت تہتری
 کہ مذکور شد و آسنا آمدہ نشست و راہ آشنائی با حکام و زمینداران و مہاجران آسنا انگذہ برفق و مدار روزگار میگذراند
 و براحوال صولت جنگ و رفقاسے او اطلاع تام بہم میرسانید چون معلوم نمود کہ از رفقاسے معتقد قدیم کتر کسے با او
 ماندہ اکثر سے ہمان مردم اند کہ نوکر و نمک خوا میرشد قلی خان و او بودہ اند با آسنا راہ مراسلات مفتوح نمودہ آمد و
 مردم و ارسال مکاتیب سلوک میداشت و استخراج ہر یکے در رفاقت خود و عدل و ہمت صولت جنگ سے نمود
 تا آنکہ میل خاطر آسنا بطرف خود و اخراجات از صولت جنگ تحقیق معلوم نمودہ مردم را تطہیح و اعیاد سہرا سید با
 شفق ساخت و نوشت کہ بعضے کسان مثل گوجر خان وغیرہ کہ باشما یکدل نیستند آسنا را بہ ہمانہ خانہ جنگ یا بطور دیگر
 بہر صورت کہ میسر آید دفع باید نمود تا کاریکہ پیش نہاد خاطر است صورت تو اند گرفت مردم آسنا این را اگر پسندیدہ
 روز سے با ہمدگر جمع گردیدہ غلغلہ از دحام بطور بلواسے نام بر روسے کار آور دند و آہستہ آہستہ ہنگامہ شتند و
 یافتہ بلند گردید صولت جنگ گوجر خان را ابرا سے تسکین ناثرہ فساد و اطفاسے التہائب آشوب فرستادہ پناہا
 منع سب داد چون طبع مردم شہر اخراجات سکے از صولت جنگ نیابہر سباب مذکورہ و ترغیب باقر علی خان تحریک
 محمد مراد کہ چاکب سوار علا و ابدولہ آنا ہوشیار و در انجا اندک با اقتدار و رفیق را بچہ شاکر دوارہ بود بہر سائیدہ

تقدیر بهم داسے انقلاب بود سودے تدار روز دیگر در عین یازار که گوچر خان براسے بجراسے صولت جنگ جریده سواره
 میرنت بدغابز سه اور بخت ار را ز پا در آوردند و بچو داین حرکت مغلطه وصول باقر علی خان در ترب چار شتار دادند و
 صورت بلواسے عام رسید اول بعد النهاب این نائره ماجرا محبوب مسرعان بر باقر علی خان پیغام فرستاده استند که
 آندش نمودند او که آرزو سے این دوزها سے کشید عجلانه خود را بشکر گنگ که دار الملک صوبه او ڈی است رسانید
 و بقینہ انگریزان و دیگر مردم شهر که مخلصانش بودہ اند از وصول خود خیر وادہ پیغام فرستاد کہ بصورت مستحفظان از لار
 را کہ حراست صولت جنگ سے نمایند بهیم و امید شریک رفیق خود گردانیدہ صولت جنگ را اسیر باید نمود مردم شهر کہ
 لوکران است جنگ و مخلصان باقر علی خان بودند ملازمان قدیم صولت جنگ کہ تفنگچیان عدد و بودہ اند و بچر شش قیام می نمودند بجز نزدیک رسیدن
 باقر علی خان و بوعید و تهدید از طرف او سراسر انتم پیغام دادند کہ اگر اٹھنا بید و در راسر و ما بکشاید سلامی تو ایند ماند و لادست از جان شتہ سیک
 سیاست پاید پیچارہ باچان بر جان خود ترسیدند کہ هر چند صولت استمالہ آنا نمود سودے نکرده و دست از رفاقت او کشیدہ و مقارن
 ابواب رات اسیر مسندان مذکور نمودہ خود ہم با ناپیوستند باقر علی خان کہ نهایت متصل بودہ وقت صولت جنگ
 رسیدہ اسیر دستگیر شد نمود و جو بجاسے او تمکن گشته خراین و اسباب صولت جنگ را تصرف گردید و عیال
 و امفالش را در قلعہ بارہ بہائی مجوس ساخته صولت جنگ را نزدیک خود مقین نگه داشت صولت جنگ چند روز قبل از
 اسیر سے خود اخراجات مزاج ملازمان و نزدیک رسیدن باقر علی خان رگشته شدن گوچر خان مهابت جنگ اطلاع دادہ
 مهابت جنگ از شهر برآمدہ داخل حمیہ گردید و جازم بود کہ لبرعت ہر چه تمامتر خود را با عانت و حمایت صولت جنگ
 برساند تا گمان خبر اسیر شدنش اشتہار یافت و در سرکار ہ ما ہم مهابت جنگ ہم خبر رسیدہ مائق حرکت گردید چه
 احتمال سیرفت کہ چنین حرکت عظیم بدون تحریک آصف جاہ نمی تواند شد و تدارکش تا مل نام سے خواستہ بناؤ
 علی ہذا بنا بر ہتشارہ گذاشتہ شروع بمشاورہ شدہ در صولت جنگ نهایت محبت با سپر بر تہ تعشق داشت مهابت
 اشرف ضاے او برابر با ما در خود سے نمود حاجے احمد و مادر صولت جنگ مبالغہ در مصالح نمودن و داد ان صوبہ او چہ
 باقر علی خان دستخلاس صولت جنگ از دست او در عرضش سے نمودند و این مدارا اصلاح امور دانستہ اصوبے اسیر
 سے شمرند مهابت جنگ تبعیت این رائے نکرده اشرف ضاے باقر علی خان مذلت و سستی در ارکان دولت
 خود سے ہمید مصطفی خان کہ سردار عمدہ در زمرہ سپاہ و دولت خواہ مهابت جنگ بود کہ آقا سے خود اختیار نمودہ
 سنجیت زایرام تمام رر مقابلہ داشت آخر الامر بعد چند روز شق جنگ بر مصالح اختیار آمدہ نتیہ اسباب و افواج موکہ
 و معصم گردید *

نصرت نمودن مهابت جنگ بطرف گنگ ابدت یاری فوج و آراستن سامان
 بارادہ استخلاص برادرزادہ خود و صولت جنگ از دست باقر علی خان
 چون مضمون بود کہ باقر علی خان را استظهار سے بقوت و شوکت آصفیای سے متحقق است و استخلاص صولت جنگ
 از دست او متعمد بنا برین در نگد اشتق فوج و سرانجام نمودن اسباب حرب اہتمام تمام لعل ہ آمد و مهابت جنگ
 ہر یکے از سرداران لشکر را حکم نمود کہ یاران و برادران شامہ بر قدم موجود و میا یا شنو ملازم سرکار نمایند و بعضی مردم

اگر چند روزہ راہ باشند طلبیدہ رفیق خود ساز چنانچہ مصطفیٰ خان حکم نگہداشتن رسالہ پنجرار سوار صادر شد و بشیر خان
 سہ ہزار سوار و سردار خان و دہزار سوار و عمر خان سہ ہزار سوار و عطاء اللہ خان و دہزار سوار و وحید علی خان ہزار سوار
 و فقیر محمد بگ خان ہزار سوار و میر جعفر خان ہزار سوار و میر شرف الدین پانصد سوار و شیخ محمد مصطفیٰ پانصد سوار و ابوالفتح
 وغیرہ مارنولیان یک ہزار و پانصد سوار و میر کاظم خان و دو صد سوار و بہادر علی خان ذر و غنہ توپخانہ جسٹس پانصد سوار حکم
 داد و فتح را و بختہ و چیدن بہیلیہ وغیرہ ہزار یان را با چنانچہ ہزار سیاہ و نشتکی بہیلیہ تہراہ گرفتہ از حاجے احمد برادر
 خود و از ماور صولت جنگ وقت رخصت التماس نمود کہ انشا اللہ تعالیٰ اگر سے ایم صولت جنگ را ہمراہ سے آرم
 و گرنہ رو سے خود را بشمانے نامیم شہامت جنگ را با پنجرار سوار و قریب دہ ہزار سپاہ بہ نیابت خود در مرشد آیا دکذا
 بساعت سعید باسعیت ہزار سوار جہاں روانہ گردید و تیا بل و تانے قطع منازل مع توپ و توپخانہ سے نمود و با مردم ہمراہ
 وعدہ نمود کہ ہر کس اول صولت جنگ رسیدہ اور از دست دشمنان خواہد بر آورد لک روپیہ نقد بان شخص و اگر صاحب
 رسالہ خواہد بود علاوہ آن دو ماہ ہمراہ پالاش انعام خواہد شد باقر علی خان را از استماع خبر آمد بہا بیت جنگ و شیخ
 و استفادہ جنگ شور و خوت فرو نشستہ حیرتے لاحق بود کہ چہ کند چون چارہ نبود با سغداد سے کہ داشت تصرف
 دریا سے مہاندہا بر کنارہ دریا مورچال بسے و توپخانہ چیدہ مع ہمراہیان خود مستعد محاربت نشست، بنگاہ را سے چار کرد
 عقب لشکر فرود آورد و صولت جنگ را در یک رتقہ کہ بر علاف آن چاند نے سفید سجیدہ و از رسیان سفید بالائی
 را چون وام بہم یافتہ بودند گذشتہ دو مغل تو را نے را اندر و لشکر ہمراہ تسانیدہ بود کہ ہر گاہ مردم بہا بیت جنگ نہیک
 رسند ہر یک از شما بکار و کار او تمام نمایند و پانصد سوار و سپاہ دکنے را مع نیزہ ہا در دوران رتقہ تعین نمودہ فرمودہ
 بود کہ ہر گاہ لشکر بہا بیت جنگ از دور نمایان شود شما ہر یکے اسپہارا ناختم و خود را بر رتقہ نزدیک ساختہ یک یک نیزہ
 بر رتقہ خواہید زد و بعد از ان در ہر چہ صرفہ خود بہ بنید خواہید نمود بہا بیت جنگ چون متصل رسیدہ احوال بسن مورچال
 از نگہداشتن صولت جنگ در بنگاہ شنید بعضے از افواج را معین ساخت کہ بجز و شروع جنگ بگاہ و اضطراب و آہنگ
 گزیر در لشکر مخالفت مشاہدہ کنید از راہ دیگر غیر مغابل دشمن سبقت نمودہ ارادہ رسیدن در بنگاہ و بر آوردن
 صولت جنگ از قید دشمن خواہید نمود و نصف شب گذشتہ بانوج بر سر مورچال مخالف روانہ گشتہ اول صبح
 مید مید کہ بر لب دریا سے مہاندہا رسید لشکر باقر علی خان مجبور مشاہدہ کثرت فوج بہا بیت جنگ شروع محاربت
 ہمیں کہ چند توپ و بان ازین طرف سردادہ شد، یہ بیرنما دہ سترزل گردید فوج بہا بیت جنگ دیگر گشتہ خود را بہر
 زد و از دریا گذشتہ بر لشکر باقر علی خان تاخت بجز رسیدن دلیران تو سے جنگ ہمراہیان باقر علی خان آہنگ
 گزیر نمودہ راہ فرار پیوند مصطفیٰ خان و میر جعفر خان کہ بر اسے استخلاص صولت جنگ تعین شدہ بود نیز ارادہ بنگاہ
 نمودہ پیش قدمے کردند و از لشکر باقر علی خان در نیم ساعت اثر سے بر جانا ماند محمد امین خان برادر بہا بیت جنگ
 کہ برادر زن حقیقی میر محمد جعفر خان بود مع اصالت خان و دلیر خان لہران عمر خان با سواران ہزار ہا کہ زیادہ
 از دہ نفر نمودہ اند پیشتر از ہمہ بہ بنگاہ رسیدہ جو اسے صولت جنگ گردیدند نوجو اسے از عملگاہ و خاتہ ملازم زادہ
 صولت جنگ کہ قدامت نو کر سے داشت رتقیکہ در ان صولت جنگ بود سے شناخت حاضر آہدہ بسواران مذکور
 از دور نشان داد کہ نواب را در فلان رتقہ مقید سے بر ند سواران لہران ہماں از رتقہ حرکت نمودند سر مشہ ماسے

متعین آثار قرب لشکر مهابت جنگ در یافته بهر جهت نجومی و بطین واحد بر رتبه حیات نمود و راه گریز پیش گرفتند از زخم
 سنان آنها یک نفر از آن دو مغل که قبیل صولت جنگ با مورگشته در رتبه همراه او نشسته بودند مقتول گشت مغل دوم چند
 منل مقتول را سپر ساخته بالاسے خود کشید قضا را صولت جنگ پابین هر دو افتاده از اجماع جماعات محفوظ و مصون ماند
 مغل دوم را نیز اندک جراتی رسید درین عرصه سواران مذکور نزدیک رتبه رسیده دام بافته بالاسے آن رتبه را که
 از رسیان بود بریده پرده را برداشتند صولت جنگ اصالت خان و محمد امین خان و غیره را شناخته لب بدعا و تنهای
 آنها گشود و تحسین و آفرین شروع نمود محمد امین خان از اسپ خود فرود آمده صولت جنگ را دلالت و تاکید بسوار شدن نمود
 مغل مجروح چابک نموده از رتبه جیت و بر اسپ نشسته اسپ را غمان داد و بفراریان لشکر خود ملحق گردید تا شایان
 متحرک گشته بر چستی او تحسین نمودند دلیر خان از اسپ خود فرود آمده صولت جنگ را ترغیب بسوارسے نمود و از رتبه بر آورد
 سوارش کرد چون افواج مهابت جنگ پنے ہم متواتر سے آمد بعد آسے میر محمد حقیر خان مع معدود سے از ہر اہلیان
 برقیل خود سوار در رسید محمد امین خان و دلیر خان پیش آمدہ بمقدیم بچوت توام صولت جنگ بشارت رسانیدند میر محمد حقیر
 بچر و دیدن و شناختن قبیل خود شایندہ صولت جنگ را بران سوار کرد و خود عقب او در خواستہ ہر دو ج نشست از
 عجائب قدرت کاملہ پروردگار و بوقلمونے روزگار صولت جنگ کہ یک ساعت قبل از ان منر صد قتل مایوس از جان بود
 در ساعت آخر سے صاحب اقتدار و برقیل سوار سطاف اصناف خلایق گشته کردہ اگر وہ مردم از جا رسو بخت و جو سے
 اور سیدہ ہر کہ می دید از دور جبین ارادت بر خاک ادب سجود و بندگی کہا یکمال سرافکنندگے تقدیم رسانیدہ پذیرائش

از روز سے نمود فسبحانک اللهم مالک الملک تو قی الملک من تشاء وتوزع الملک من تشاء و تعز من تشاء وتذیل
 من تشاء بیدگ انجیر انک سے کل شے قدر منہیان خبر مهابت جنگ رسانیدند و جنگ سے
 در رسید بلا زمت عمو سے خود سرور و منبسط گردید مهابت جنگ آنخوش ہشتیاق کشودہ در برش کشید و ہم آہا سوار ہر دو
 سرت و شادمانے بر پاشتہ حکم بنواختن شادمانے نوبت صدور یافت و صولت جنگ را بخلوت فرستادہ حکم بھام و صلاح
 سرور و شیش نمود بعد ان فراغ خلعت فاخرہ در بر پوشانیدہ و بجا برگران بہا کہ عبارت از سرچ و بیضہ مرصع مع ہر گل و عنقہ ہا
 سروا بہ و غیرہ باشند فرین نمودہ بر مسند امارت بفرزت و احترام نشانیدہ سر کردہ ہا سے لشکر افران و ادا کند در مبارکباد
 بگیزانند حسب الحکم لعل آمدہ زروا فرسے بعینہ انعام و صدقات و نذر و بھلا زمان و مساکین و ارباب استحقاق رسید
 و شادمانے ہا سے با شکر گزار سے پروردگار بطوریکہ ممکن و میر بود بتقدیم رسانیدند وہاں وقت فوج برای آوردن
 عیال و اہلقال صولت جنگ از قلعہ بارہ بجائی مع سوار ہیا متعین گردید جماعہ کہ از طرف باقر علی خان حراست شان و
 قلعہ دار سے می نمودند کہ سائیکہ نیکو خدمتے و احسان با آنها نمودہ بودند با مید عنایت و رعایت برجا ماندند و موزیان ایذا
 رسان بخوف پادشہ و یا ساد و رفته منقود انجیر شدند مردم متعین اہل و عیال بصلت جنگ را بکفر فیروز سے بکیر رسانیدہ
 در خیام علیحدہ کہ ہا سے صولت جنگ و حرم سراسے او بر پاشدہ بود فرود آوردند دل خستگان فراق و مستمندان مشتاق
 ببلاقات ہمدگیر سرت ماند و خنداجد توقف چند روز مهابت جنگ اسباب و سامانیکہ صولت جنگ رامی با بستی و منرا و آرا
 بود مثل انیال و افراس و توشک خانہ و جواہر و اسلحہ و یراق و دیگر ایتھاج کہ شخصے بان شان و فرار الالعلاج سے باید از
 خانہ خود مرحمت نمودہ کہاں جاہ و عنایت روانہ مرشد آبا نمود تا بفرسے و مینت بنزل مقصود رسیدہ ببلاقات مع الدینا

سعادت و سرت اندوز و والدہ خود را کہ در معارفش نہایت عم و اہم داشت و عود را از زمرہ مردکان سے اکاشت از رخ بجران
 و ہیبت الاخران بر آوردہ و بقا سے سرت پر اسے خود شمع شادمانے در شبستان زندگانیس افخ و نو چون مولت جنگ
 حسب الامر روانہ مرشد آباد کردید اکثر افواج و اسباب ہر اسے مہابت جنگ بر فاقہ مولت جنگ روانہ مرشد آباد گشت
 و مہابت جنگ با جمیع سرداران پنج شش ہزار سوار جریدہ مانہ و صوبہ مذکورہ را انتظام سے دادہ از ان پس ارادہ معاودت
 بر کرد دولت خود نمود و مخلص علی خان داماد صاحب احمد را بہ نیابت مولت جنگ در آنجا گذاشت بعد چند روز از انامی راہ
 حسب الالتماس سلفی خان شیخ محمد معصوم پانی تپی را کہ سردار دیرینہ معروف و بشہامت و شجاعت موعوف بود بہ نیابت
 صوبہ مذکورہ مامور نمودہ چند مترل بنا بر انفصال بعضی جواب و سوال ہمراہ داشت بعد از تشخص و تقریر جمیع معاملات شیخ
 مرقوم را خلعت نیابت صوبہ او ڈلیہ دادہ با جمیعت سوار و پیادہ کہ ہمراہ او ضرور بود مرخص فرمود و شیخ معصوم حضرت
 یافت بطرف کنگ نہضت کرد و مہابت جنگ سپرکنان و شکارا گلکان با پنج شش ہزار سوار مع سراج الدولہ و بگیم خود
 راہ مرشد آباد گرفتہ قطع منازل سے نمودہ

ذکر ارادہ ہیبت جنگ باخراج وستیصال جماعہ بھوجپوریہ وابتدای ورو جماعت
 مرہٹہ در ممالک اوڈلیہ وبنگالہ وغیرہ ورسیدن بجا سکر نیڈت با چہل ہزار سوار
 دکنے فرستادہ رگھو بھوجسلا راجہ ناکیپور کلان ورسیدن فوج مذکور چون بلا
 ناکیا بر سر مہابت جنگ سوچیکہ در حر و ب مرہٹہ روی خود و تدارکمانی کہ مہابت جنگ فرمود

در ہین ایام کہ مولت جنگ اسیر پنجہ تقدیر گردیدہ مہابت جنگ بر آستخلاس اد بطرف کنگ حرکت نمود احترام الدولہ
 بہادر ہیبت جنگ صوبہ دار عظیم آباد پٹنہ را ارادہ تسخیر و تصفیہ ملک بھوجپور و قلع و قمع راجہ پورل سنگہ و بالو او و نوت سنگہ
 قوم او جین زمینداران سرکار شاہ آباد کہ از مدتہا مقتدر و متمرد بودہ اند پیش نہاد خاطر خاطر گشتہ تعمیر این غزم نمودر اسے
 چنہا سن دس کہ دیوان صوبہ و نہایت قدامت و اعتماد داشت بر والد راقم سید ہدایت علی خان بہادر بنجا بر قرب منزلت
 کہ در خدمت ہیبت جنگ ملاوہ قرابت بہرسانیدہ مرجع تمام معاملہ و اکثر زمینداران صوبہ و رئیس و نجیبی کل فوج بود حسد با
 بردہ در دل کینہ ایشان می ورزید خاطر نشان ہیبت جنگ چنہن نمود کہ ہدایت علی خان بہمد وجوہ در حضور عالی نہایت
 اعتبار و اقتدار و سخن ایشان پذیرائی دارد زمینداران این حالت را شناختہ چشم امید بطرف او شان دارند ہر گاہ استیصال
 جماعہ بھوجپوریہ و فزاج مبارک تعمیر یافتہ جماعہ مذکورہ بعد مقهور سے دیاس التبر جوع ہدایت علی خان خواہند نمود و
 ایشان بیاس نام آور سے خود در فوج جرنم و تسلیم زمیندار سے انہا بانہا مبالغہ خواہند نمود و خیاب عامے بنا چار سے
 پاس خاطر ایشان نمودہ حسب الالتماس اہل خواہند آورد و زر و محنت ضائع گشتہ زمینداران بدستور بر جاسے خود
 مسلم مستقر خواہند ماند در مینصورت صلاح آنکہ بطائف اہل ہدایت علی خان را از حضور دور تر باید داشت ہیبت جنگ
 ملتس او را مناسب ارادہ خود دانستہ والد مرحوم را حکومت و فوجدار سے پرکنہ سبوت و غیرہ خلو کہ دادہ تھا و محاملا
 آنجا ساخت و گفت کہ راجہ سندر سنگ چون زمیندار عمدہ و ملک او اتصال بگوہستان دارد بدون ہون شادان خلو

اطمینان خاطر من از سیرت نمی تواند شد باید که شما با نظام ضلعه مذکور مشغول باشید تا من بادل ملین سیر انجام مهام سیرت کار
 شاه آباد و سرکار ریتاس خاطر خواه خود پردازم و برادر خود مهدی کے نارخان را به نیابت بخشی گرسے خود مقرر کرده همراه من آید
 والد مرحوم امثال امر آقا نموده بکار ما مور روانه گشت و مهدی کے نارخان مرحوم را همراه ہیبت جنگ داد ہیبت جنگ سیرور
 با فوج و سامانیکه میخواست سیرت کار شاه آباد رفته استیصال جامعہ بھوپور یہ بجا گرفت و فی الحقیقہ استحقاق استیصال شد
 چه کمتر کسی از سکنہ ضلعه مذکورہ و مترودین و مسافرن از دست بقدرے و انواع ایند او اضرار آنها محفوظ میماند و شرح انخاسے
 ظلم و آزارشان که بغریبا و عجزه میر سید طول بسیار میخواید خلاصه زمینداران مذکور را بعد محاصره مدید و چندین جنگ از قلعہ
 آنها بقهر و غلبه اخراج نموده ملک را مصفا و مسخر ساخت و استقامت رعایا پر داخته سے در آبا د سے برگشته با سے انجامی نمود
 درین عصر روشن خان ترا سے از فرقه افغانه که از سردار قدیم اقوام خود در صوبہ عظیم آباد و آلہ آباد و از مدت ما صاحب نام
 و نشان بود و از مدت حکومت سرکار شاه آباد داشت و باز زمینداران آنجا هم با قدرت او هم با اتحاد و و داد میگذرانید
 اخراج زمینداران آنجا و استیصال آنها را چنانچه مکنون خاطر ہیبت جنگ بود و نظریه قد است ریاست آنها دران پاره
 و اتفاق آنها با راجه با و مقتدران قرب و جوار تغذ و دانسته با ہیبت جنگ مکر در مجالس متعددہ بطریق دو لتجو است با سخا
 مختلفه استغفاسے زمینداران آنجا و ترغیب معامله با آنها و طلبیدن و مشمول عواطف فرمودن سے نمود و راه مر اسلات
 آنها با روشن خان مفتوح بود چون این امور نا ملایم طبع ہیبت جنگ بود و روز بروز از انزجار سے و خاطرش از طرف
 روشن خان سے افزود و آخر با افغان مر قوم درین خصوص در میانم افزوده بعضی کلمات که ملایم طبع ہیبت جنگ نبود
 گفتن شروع نمود و چنانچه روز سے حبارت نموده گفت که صاحب بنوز طلعند و او مناع روزگار و انقلاب لیل و نهار ندیده
 ملتات ما را باید شنید و الا ثمره شایسته نخواهند دید ہیبت جنگ را این سخن سے گران آمدہ قاصد کشتن او گردید و
 میر قدرت الله خلف شاه شکر الله قادر سے را که از جمله جامعہ داران و مرد صاحب جرات سے بود و حسن بیگی خان را که قلعه دار
 منگی در اوقات سابقه و درین زمان هم داشت بر این کار گذاشت روز سے روشن خان بدستور مسمود در خیمہ دیوان عام
 براسے مجرا و سلام ہیبت جنگ وقت عصر آمدہ نشست هر دو کس مذکور آمدہ کارش را تمام ساختند روشن خان بسبب
 فریجے از جاسے خود جنبیدن نمی توانست بهمان قسم نشسته براه آخرت رفت و درین اسفار و حروب مهدی کے نارخان
 عم عالی هم را تم که در صفات حمیده و شیم پسندیده یگانہ روزگار و جوان سنجیدہ پوشیار بود جراتها سے نمایان و خدمتہای
 لائقه بطور رسانیده مورد اشفاق بسیار و منظور نظر ہیبت جنگ گردید و ہیبت جنگ بعد استر ضا و استیدان از والد فقیر
 خلعت خدمت بخشی گرسے اصالتہ مهدی کے نارخان مع فیل اسپ و شمشیر و دیگر عطایا مرحمت فرمودہ بر فاقت خود برگزید
 و تاب و نہایت مهربانی و پاس خاطرش مر سے میداشت و بر جمیع زفقاسے خود تفوق میداد اگر در مدح آن عم گرامی تقد
 خصی و دشمن بطول انجامد و با باشد که محمول بر تکلف و تصنع گردد و حقوق شناسے و فروتنی و تواضع و صلہ احام
 و احسان و انعام با اقربا و اقوام بدون منت و آداب و اخلاق و وفا و مروت و شجاعت و فتوت و حسن بیان و تالیف
 قلوب مردمان و پاس آشنائی و و داد و با وجود کمال شجاعت و غیرت در نهایت تحمل و بردبار سے بود اللهم اغفر لہ
 والد مرحوم حسب الامر بکار ما مور پر داخته براسے افزایش نام و نشان خود با اتفاق راجه سند سنگه و راجه جیکشن را که
 زمیندار بلانوں و دیگر زمینداران سرس کشتنه و چرگانوں و غیره بارادہ تسخیر رام گڈہ و نادیب زمیندار آنجا که عمدہ

ایستادگان کوستان بود و کمتر کسی از حکام و اوقربا در آنجا تسلط یافته نماند و در آنجا که بر سر دره کوه در راه رام گده واقعست محاصره نمودند بعد از آن که قلعه مذکور مفتوح گردید و مراحل چند پیشتر از آن مکان نماند و در آنجا که در آنجا انفراسی میسر آمد خبرداران عتقاد گئی و دادند که رگه سبج به سوسلانیست پرده بان خود را که بجاسکریند نام دارد با چهل هزار سوار مرسته بتیغ ملک بنگاله تعین نموده مرضی گردانید غنیمت فوج مذکور از زمین راه کوستان گذشته بطرف بنگاله خواهد رفت و الد مروج خبر مذکور را سبج کم و کاست بهیبت جنگ معروفند داشت بهیبت جنگ عرسه والد را بجنبه در خط خود و چید پیش مهابت جنگ فرستاد مهابت جنگ این سخن را ممد دانسته خندان التفاسی باین خبر نموده در جواب نوشت که شما بنحایت کار خود نماید هرگاه مرسته این طرفها بیاید تنبیه و تدارکش چنانچه باید بعمل خواهد آمد چون جواب مهابت جنگ از نوشته بهیبت جنگ بود الذ فقیر معلوم گردید در آن وقت چنان فوجی همراه داشت که اندک در آن وقت عبور مرسته تواند نمود و بصلاح رفقا و خیر طلبان ناچار از کوستان بریز آمده بجاسی مناسب اقامت گردید و مرسته بعد چند روز رسید و جلور نیز نسبت چپیده و مور بجنج شتافته در نواح میدانی پور پور و بروز نمود مهابت جنگ چنانچه سبق ذکر یافت با قلیل فوجی که زیاده بر پنج شش هزار سوار بود تفرج کنان و صدیافکنان بنحایت جمع بر شد آبادی آمد در منزله نزدیک میدانی پور یکی از اعمال متمدد نظر زمانیکه مهابت جنگ در تمیه نماز بود خبر درود مرسته در نواح مذکور بهیبت کرد و هست لشکر رسانید و معروفند داشت که بجاسکریند با چهل هزار سوار نزدیک رسیده فردا شام یا پس فردا صبح طلیده لشکر او نمودار خواهد شد چون دولت خواه را اطلاع ضرور بود معروفند داشت مهابت جنگ با آنکه فوج بسیار کمی همراه او بود مطلق اندیشه را بنحایت راه نداده فوراً در جواب گفت که این کافران را در کدام جا باید زد و شخصیکه این خبر مهابت جنگ رسانید پیش فقیر قسم یاد کرده احوال استقلال مهابت جنگ نقل می نمود که من مهلا اثر قشورش بر شیره اش نیافته نهایت تعجب از فرط دیکر و استقلال او دارم *

ذکر رسیدن مرسته بر مهابت جنگ و سواشیکه درین ستیز و او نیز روست داد

مفصل این محل آنکه رگه سبج به سوسلانی عم راجه ساپو که از سرداران عمده مرسته مکاسد از صوبه برآر بود و دارالملک انانگپور کلان است بنا بر ضعف ارکان سلطنت یا ترغیب اصغاه بقصد تسخیر مملکت بنگاله در صورت غلبه تام و الا اخذ چهارم حد حاصل که سچو تقه مشهور و در تمام مملکت سبج گشته و بنگاله ازین قسم آفات محفوظ بود و بجاسکریند پدارالمهام سرکار خود را بسپار بیست و پنج هزار سوار که شهرت چهل هزار سوار داشت فرستاد و چنانچه سبق ذکر یافت تدبیر مزاحمت و مخالفت او از دریا کوستان بعمل نیاید بجاسکریند مذکور از جبال کلنگ راه نیافته بطرف دره چپیده که بهشت منزله غریب مرشد آباد است متوجه گشت و این خبر در منزل جیکره مسموع مهابت جنگ گردید و چون مبارک منزل رسید خبر عبور مرسته از دره چپیده و در او قریب برسد و آن متحقق گردید ازین جهت که حکم بر طرف سپاه نموده بود و اکثری از ملازمان هم گمان آنکه در راه شور نشینت همراه مولت جنگ بر شد آنها در فته بودند زیاد از سه چار هزار سوار و چار پنج هزار پیاده برق اندام همراه ندانست قصبه بردوان که در کثرت غلات و دوقور همورس بر سایر پرگنات بنگاله تفوق دارد مسکن خود قرار داده مقرر نمود که قصبه مذکوره متصل بساوه لشکر گداشته بدفع مخالفت پردازد باین اراده از مبارک منزل کوچ کرده زود و دوم محل بردوان موضع حدود شش گشت و مرسته هم مقارن این حال رسیده اکثری از آبادی ها را آتش داد و بعضی محوطه ماند

در مکان مذکور از طرفین جنگهاست سبکی رویداده بنازلی خود معاودت میدورین ضمن از اشتها و شجاعت و اسپد
 مهابت جنگ و مشاهد عبارت دولا در سبکی افواج و سردار بجا سکرخواست که اگر چیزی سبکی بدون محاربات بهت
 آید مقنن شمار و دهبان اندر قلیل قناعت نمود معاودت نماید بنا برین پیغام فرستاد که چون از راه دور مشاق سفر
 کشیده گنا اینجار سیده ایم اگر مبلغ ده لک روپیہ برسم ضیافت عنایت شود بر سبکی مردم ملتسل و در حضور نواب مقتضای
 غیرتش و مشوره مصطفی خان که همیشه خواهان جنگ و جدال بنا بر ترفیہ حال خود و کل فرقه سپاه بود پذیرائی نیافته
 جواب صاف با استقامت و تہمه مصاف یافتہ چون چند روز برین وتیرہ گذشت و آنچه مرکز خاطر مهابت جنگ بود ظهور
 نمی یافت مهابت جنگ قاصد گشت که زوائد اسباب مثل ارباب و رتبه و جمیع بار بردار و اسباب و بار و نیر و لشکر گاہ
 گذاشته جریدہ بر سر مرہٹہ ہانا زود و دود از ہنادشان بر آرد باین خیال اول صبح سوار سبکی فرمودہ قدغن نمود کہ از مردم
 بنگاہ دارد و با احوال و افعال احد سبکی ملحق بقوج نشود اما مردم اردو و انوف مرہٹہ متمنع نگشتہ بے اختیار خود را داخل
 فوج کردند چون اندکے از راه طے شد و معسکر دور افتاد افواج مرہٹہ از چار سو هجوم آوردہ شروع بپوشش و حملات نمود
 و عرصہ دار و گیر گرم گردیدہ از طرفین کشش و کوشش بطور آبدن گرفت چنانچہ مصاحب خان سپہ کلان عمر خان کہ جوان
 بانام و نشان دآبرو سبکی خاندان خود بود پاسے مردم سبکی در میدان مرد آزمائش شدہ تر و داتی لائق بطور
 رسانید و درین میدان گشتہ گردید و بہین وتیرہ قطع مسافت بہت بنگاہ مرہٹہ میشد تا آنکہ وقت عصر رسید و از شمشیر خان
 و مصطفی خان و سردار خان و رحم خان کہ پشت مهابت جنگ سبکی نشان تو سبکی بود جلاوت و جانفشانی کہ باید بطور
 نرسید مهابت جنگ متحیر و خبردار گشت کہ سرداران مذکور با من سرگران دارا دہ آنها نوع دیگر است و چون لشکر گاہ مهابت جنگ
 دور افتادہ و فرود گاہ مرہٹہ دور تر بود دید کہ نہ یار سبکی رسیدن بسبکی جز است و نہ مجال تاخیر بہار و دسے مرہٹہ نجا جا
 در جاییکہ رسیدہ بود و بحسب اتفاق آن زمین خاک ناپاکے داشت و بسبب بارش گل و لاکشتہ بود در محل اقامت اندخت و
 غیر چار پنج پاسکے و غیر مختصر سفر سبکی برای مهابت جنگ مانده بود و خیمہ مذکور را بر سر بلند سبکی نشست ہفت کرد و سبکی برود
 زدند و اسباب و متعہ تمامے لشکر دران روز لغارت رفت و عقب ماند ما سبکی فوج نیز مجروح و مقتول و بعضے سالم و صحیح اوار
 با طرف شدند و فوجیکہ ہمراہ مهابت جنگ مانده بود بہیئت مجموعے محصور فوج مرہٹہ گردیدہ تا شام مدافعت حملات عساکر
 دشمن نمودہ شب بجاییکہ بودند منزل گزیدند و دران شب نمونہ شور یوم الفشور در اصحاب مهابت جنگ ہویدا و آشوب
 قیامت دران انقلاب پیدا بود و مصطفی خان و شمشیر خان و سردار خان و اکثر سبکی از افغانہ بچندین جہات آزرده خاطر
 دول افسرہ بودند بنا برین در تینرو آویز کنارہ جوئی نمودہ آثار جانفشانی و اتفاق ازینہا بطور نی رسید از جہد و جہد آزرده
 یکے آنکہ دوسہ بار در حروب سبکی کہ رو سبکی نمودہ مهابت جنگ نگہداشت افواج میکرد و بعد انفصال جنگ مردم نو نگہداشتہ
 را بر طرف سبکی نمود و این امر مخالف مرصہ سپاہ بود و بہین جنگ کہ سبکی استخلاص صولت جنگ میرفت مصطفی خان التماس
 نمود کہ مکر افواج بموا عید و دلاسا ملازم فرمودہ بعد رفع احتیاج بر طرف سبکی نمایند وین صورت نقصان بسیار سبکی
 با مردم ماند و برادران و رفقا آزرده سبکی شوند این بار امید و ابریم کہ مخالفت عمد و پیمان بعمل نیاید مهابت جنگ
 بنا بر دلبوسے سپاہ تسلے مصطفی خان و دیگران نمودہ وعدہ کرد کہ این بار چنین نخواہد شد و بعد خلاصے صولت جنگ
 و ظفر یافتن بر یا قمر علی خان باز بدستور نو طار زمان را بر طرف نمود و موجب دل شکنی فرقه سپاہ عموماً و خصوصاً مصطفی خان

دیگر افغانان گردید و الحق کہ این عمل از حسن اخلاق و عمل اکثر مصالح و اتفاق است عاصم سردار و فرماندهان را
 نهایت اقیع باید احوال اینها خصوص وعد و وعید خالی از صدق گماستے نباشد تا در دل اقبال بلکہ کل خلایق وقع و قریش بیشتر و مردم
 را بیم و امید زیادہ تر باشد و دم آنکہ در ہین ایام ہیبت جنگ ناظم عظیم آباد کہ کین برادرزادہ و داماد مہابت جنگ پدیراج اللہ
 بود در جنگ و تخییر جوچور روشن خان افغان را کہ فوجدار سرکار شاہ آباد و بر جوچور یہا حاکم بود بسہل تفسیر سے تاق کبشت
 چنانچہ در بیان احوال ہیبت جنگ مرقوم گشت و امر مذکور نہایت باعث آرزو کے خاطر با سے جمیع افغانہ بل کل ملازمان
 گردید و رشتی این عمل از غلبت ظہور حاجت بہ بیان مدار و رسوم آنکہ راجہ مور بہنچ ہنگام عبور لشکر مہابت جنگ بوقت گنگ
 نیابراستخلاص صولت جنگ از جنگ باقر علی خان ذہابا و ایابا خیر گہیا کردہ با مہابت جنگ نفاق و شفاق در زیدہ بود و با
 باقر علی خان راہ و داد و اتحاد مسلوک داشت مہابت جنگ تہنیہ و گوشمال اورا جازم بود راجہ مذکور توسل مصطفی خان
 جتہ راہ سلامت خود منحصر در نیصورت دانست مہابت جنگ ملتقات مصطفی خان را اصفا کردہ کج دار و مرتر میگند راہ
 و چون میدانست کہ مصطفی خان طرف او در دل دارد مخفی از و میر محمد جعفر خان گفتہ بود کہ ہر گاہ راجہ بر در دولت سر آمد
 شما با اتفاق ہمراہ بیان خود حاضر گشتہ قبل از ان کہ افشا کے راز شود کار اورا تمام نمائید تا آنکہ راجہ مذکور چارونما چاہستہ کا
 آمدن بچھور نمود و بعد از ان کہ اذن یافت با جمعیت خود باستلام در دولت شتافت میر محمد جعفر خان خیر آمد آمد شنیدہ
 با نفاق سے خود مسلح گشتہ حاضر آمد و بچھور رسیدن راجہ مردم میر محمد جعفر خان اورا در میان گرفته کارش تمام ساختند و ہمراہ ہین
 را ہر کہ ہر جایقت شکار خود دستہ غارت نمود و افواج مہابت جنگ در بعضی از ممالک او در آمدہ نوب و اسر با فراط نمودند
 این کار ہم موجب ملال خاطر مصطفی خان گردیدہ علاوہ آن ہر دو کدورتھا گشتہ بود کہ ہنگامہ مرہبہ روسے نمود و مصطفی خان
 بلکہ سائر افواج و افغان وقت قابو یافتہ شفاق و نفاق خود را اندکے ظاہر و سلبے پرد گہیا شروع نمودند مہابت جنگ ان
 مشاہدہ احوال سپاہ خصوص نفاق و سرگرا سے مصطفی خان کہ اعظم زقا و رئیس جماعہ افغانہ بود و اکثر افواج او از این
 قوم در کار خود متخیر ماند و چارہ بنوعی نمیدید و مرہبہ در ان میدان مہابت جنگ را مع مردم ہمراہ سے محاصرہ نمود و اطراف
 مسکر ہر یکے از سرداران لشکر خود حوالہ نمود تا ہر کسے منابط و ناظر طرف مقابل خود بودہ از عبور و مرور لشکر ان مہابت
 خبر دار و مانع وصول مدد و اخبارس ماکولات باشد مہابت جنگ نیابرا قابل طلبی و دفع الوقت راہ جواب و سوال مصالحہ
 با مرہبہ گشودہ میر خیر افشار نام را کہ بختے راجہ بردوان و از متوطنین ملک دکن بود بسفارت مقرر نمودہ بہ بھاسکر نڈت
 پیغام صلح فرستاد نڈت مذکور کہ تاسے متاع اردو و لغارت بردہ احوال مہابت جنگ را بصورت مذکور مشاہدہ نمودہ
 جواب داد کہ الحال طاقت محار بہ در فوج شما منفقو دو تاسے لشکر شما محصور من است مصالحہ چہ معنی دارد لیکن چون شما
 در عداد امر اسے سیند و ستان محسوب میشود اگر سجات ازین مملکہ مرکز خاطر باشد یک کرور رو بہ نقد و تاسے انیال لشکر
 تسلیم من نمائید تا دست از اقرار شما برداشتہ برای رفتن مرشد آباد فرامحت نہ نمایم راجہ جانکے رافم کہ دیوان تن و صاحبان
 سررشتہ سپاہ و معتقد و تنخواہ بود ہنشا پدہ آنکہ روز گذشتہ فتور عظیمے بلشکر رسید و تخریب بسہ ہزار سوار من حیث مجموع
 در رکاب انداز آنا ہم اکثرے نابرا اضطرار احوال و صنوق مجال تصدیق بستن نہ غنیم دارند جواب بہا سکر شہیدہ از راہ
 حسین عقیقت معروض داشت کہ غلبہ خصم با فراط رسیدہ قلیل مر و میکہ در رکاب حاضر اند بدر یافت این احوال داعیہ
 موافقت با مخالف دارند درین صورت اصلاح دولت آنکہ گفتہ بہا سکر پذیرائے یابد انیال در بنگلہ رتہ ہزار و ہستار نہیا

در قیل خاننا موجود و باز ہم سے تو اندر رسید و در خزانہ عامرہ پادشاہتہ چل لک روپہ موجود است شصت لک روپہ را بندہ بہر صورت سرانجام دادہ میرسانم مہابت جنگ بمقتضای غیرت و شجاعت ازین دلالت مہراز زدہ نہایت ہستگات ازین امر نمود و فرمود کہ تا زندہ ام باین نخواستہ است و ایامت راضی نخواہم شد انشاؤ اللہ تعالیٰ باین اہتقیا سے مغرور محاربہ و مقاتلہ نمودہ امدار معلوب خواہم نمود و زریکہ باین نخت بدشمن دادہ آید چہ خوبے دارو انشاؤ اللہ تعالیٰ لعدتخ و طغیہ و ستان معاند و رفقائے معاون کہ درین سید ان سردازما و ادشجاعت و جانفشانی دیندہ لک روپہ انعام خواہم نمود بہر صورت آن روز را بشام رسانیدہ چون پردہ سیاہ شب عالم را فرو گرفت اکثرے از اہلے اردو و جمیع از بے سرو پایان لشکر تقاریق پر خاستہ راہ لشکر مرستہ گرفتند و غیر از جامعہ داران مشہور و اعزہ روشناس و مذاو اعظم رفقائیکہ کے ماند چون میر خیر امتد کو را آمد و رفت مکر لعل آمد دیگران ہم فکر کار خود افتادہ ہر کے راستے بہر سانید میر حبیب ہم با بعضے از رؤسائے مرستہ بعلت نفاقیکہ با مہابت جنگ داشت ساختہ قاصد بود کہ فرصت یافتہ با مہا پیوند دو مرستہ ہا وقت شام نشان ہم دو اور و برو سے لشکر محصور مہابت جنگ بر پا کردہ مذا در دادند کہ ہر کہ زیر این نشان آید از قتل و غارت محفوظ خواہد بود باستماع این مذا و مشاہدہ علم امان بے غیرتان خالی از حیا بچیلہ و تیز و سیراز لشکر بر آمدہ خود را بان نشان میرسانیدند تا آنکہ مرستہ را ہا طمع نمودہ غارت کردند و بہ لطیفہ بینی آن راہ مسدود گشت مہابت جنگ در چارہ کار سہجات مذکورہ خود را عاجز دیدہ ناچار تن بمرگ خود داد و شبی تنہا بے خدمتگار و مشعلے سراج الدولہ را ہنر گرفتہ بخیہ مصطفیٰ خان رفت و گفت مرا با شما سخن گفتن بہت مصطفیٰ خان مشاہدہ این حال نمودہ حیران گشت و بر خاستہ در یکے از دو سرج خیمہ خود مہابت جنگ را بروہ نشانید و استفار نمود کہ چہ حکمے شود و مہابت جنگ گفت کہ لشنوبید مصطفیٰ خان حیوانان را از جان عزیز تر خیرے نی باشد و مرا حاسلے پیش آمدہ است کہ درین وقت پیش من سہل والد امور مردن است و از جان درگذشتن شمارا اگر از من ملائے و کینہ در خاطر بنا بر بعضے امور باشد انہ لیشا سے بسیار و تدابیر و دراز کار نباید نمود انیکہ من مع سراج الدولہ کہ عزیز تر از جان من است تنہا پیش شما حاضر م کار من تمام کردہ خود را از تشویشات فانع سازید و اگر حقوق مراد خاطر جاسے دادہ از بعضے قصورات کہ لعل آمدہ باشد در گذرید و ارادہ رفاقت و امانت من نمودہ تجدید عہود و موافقت یکے نماید من بخاطر جمع متوجہ تدارک مرستہ گردیدہ ہر چہ از دست برآید و بالقوہ من باشد لعل آرم مصطفیٰ خان در جواب گفت کہ این سخن را من تنہا جواب نمی تو ائم گفت ہر گاہ سرداران دیگر از فرقہ من مجتمع آیند بالفاق آہنا انچہ گفتہ آید اعتماد را شاید مہابت جنگ گفت چہ مضائقہ مصطفیٰ خان کسے را فرستادہ شمشیر خان و سردار خان وغیرہ جماعہ داران افغان را احضار نمود چون جمع آمد مہابت جنگ گفت کہ خیاب عالی را سخنی کہ باقد و سے گفتہ اندا دادہ باید فرمود مہابت جنگ کلے سابقہ را باز در مجمع مذکور کرد مردم شنیدہ خاموش ماندند مصطفیٰ خان جمیع افغانہ را مخاطب ساختہ گفت کہ برادران چہ جواب بندید بیدانچہ در خاطر دارید بلکہ برناید شمشیر خان و سردار خان و دیگران گفتند کہ سردار قوم در رئیس فرقہ شما ہر چہ شاہگوئیہ جواب با ہم ہانست مصطفیٰ خان گفت یا ران تا حال ما در خاطر انچہ بود و الحال خود سرد جان من و آہ شاہگوئی ہمت ہست از امر ایرتن ہر لیت وقت شمار جان و آبرو سے مہابت جنگ و عیال و اطفال او ست بلکہ درین

تا مصطفیٰ خان زندہ باشد سر خود را و البتہ نعل اسپ ادناسے غلام مہابت جنگ میدانہ و مشہور است کہ با اتفاق چل شمشیر سلطنت مسخرنے شود ما مردم خود از سہ ہزار کس متجاوزیم این ہمہ جین و بدوسے بخود راہ دادن کمال نامردیست لیون الہی با اعدا جنگ کردہ انشاء اللہ تعالیٰ غالب سے ایم شاہ صاحبان ہرچہ ہستہ و ایند یکنید دیگران با ستماع کلام مصطفیٰ خان ہمہ تیار او گردیدہ رائے رفاقت مہابت جنگ ہمہ را مختار آمد و مصطفیٰ خان ہمہ را ایام با تہ خیر نمود چون حسب الاسعار بعل آمد مہابت جنگ تو شحال خمیہ بخود برگشتہ سنا طرح جمع آسود و صبح غلام علی خان را کہ سابق دیوان خالصہ عظیم آباد و مقرب و ندیم مہابت جنگ و مرد عمدہ پوشیار بود و پیش پوسن علی خان بداماد سے علامہ الدولہ سرفراز خان اختصاص داشت و با مصطفیٰ خان راہ مقصد سے ہمہ پود بخانہ او فرستاد تا غائبانہ از گفتگو سے او آنچہ استنباط نماید آمدہ ظاہر سازد غلام علی خان بخانہ مصطفیٰ خان آمدہ ساعتی چند با حکاطہ گذرانید و رین عرصہ آدم شمشیر خان آمدہ پیغام داد کہ بوجیب بند و لیست سابق نشان با کہ از مرثیہ خواستہ بودیم امروز سے آیند و رین باب مرضی شہا الحال چہیت مصطفیٰ خان گفتگو سے شب را اعاذہ نمودہ فرمود کہ ہر کہ زادہ از خانہ است بر ہمین قرار خواهد بود غلام علی خان بعد استماع این کلمات برخواست و سبے کم و کاست نہایت مہابت جنگ رسیدہ ظاہر ست مہابت جنگ را احصا سے این مقال در استقلال افزودہ تہیہ مقابلہ تعظیم یافت الحق و چنین اوقات ہر گاہ از رفیق مقتدر معتقد چنین سخنان سموع و متیقن شود موجب کمال اشروح با طر و از و با وجہ بارت میگردد چون نباسے جنگ، تقریر یافت مصلحت آن شد کہ ہر شد آباد باید رسید و پر وہاں خود آراستہ بدافعہ اعدا باید و کشید چون باز شام شد مرثیہ تو پے را کہ در نارت اول بدست او افاذہ بود و در رختہ نصب نمودہ کلمہ بالمشکر مہابت جنگ میر سخت و بانہا ہم سے میدان ازین عمر عجب شور تمام شب در شکر بود ختہ آگہانک چند دیوان را جہ برودہ ان قریب بصبح گرختہ راہ خانہ آقا سے خود گرفت و رین شہا از جہات اربعہ مرثیہ پوشش آورد و مہابت جنگ بر فیل خود سوار شدہ متوجہ دفع اعدا سے گشت چون مرثیہ بنشہ بر شکر ریخت فرصت ترتیب فوج میسر گشتہ سرشتہ اجتماع بر ہم خورد و مردم مرثیہ داخل فوج مہابت جنگ شدند و رین گیر و دار میر حبیب عمد الوقت در سوار سے نمود و فوج مرثیہ با در رسیدہ بعد از ان کہ دوسہ زخم شمشیر برداشتہ بود و دستگیر مرثیہ گردیدہ بجائے مذکورہ پیوست در ان روز حیدر علی خان داروغہ تو پچانہ دستی مہابت جنگ کمال دلاور سے و جان فشانی بتقدیم رسانیدہ جماعہ بسیار سے را از مرثیہ ہنجاک ہلاک انداخت و مصطفیٰ خان و میر جعفر خان و شمشیر خان و سردار خان و زخم خان و عمر خان و غیر ہم ہجارت مرادانہ از دحام و جمعیت مرثیہ را در ہم شکستہ و روسا سے مرثیہ ضرب دست شجاعان نصرت شان دیدہ و اکثر مردم خود را مجروح و مقتول ملاحظہ نمودہ یورثے کہ از چار سو سے آوردہ موقوف کردہ و خود را جمع نمودہ بطرف ساقہ لشکر متوجہ شدند و فوج بر ہم خوردہ مہابت جنگ منتظر گشتہ بہیات ہجوم سے جنگ کنان بطرف کٹوہ روان شد در ان روز بقیہ سباب و متاع لشکر تباراج مرثیہ رفتہ از زواند بلکہ از ضروریات مثل ماکولات و لمبوسات و مرکوب ہیچ نماند و سہ ہزار کس اسپ و فچے و معدود سے بسوار سے فیلان و پنج شش ہزار ہیلہ برق انداز پایادہ جنگ کنان طہسافت سے نمود و فوج مرثیہ از ہر چار طرف دلیرانہ کوششہا نمودہ ہر شکر مہابت جنگ کہ طلیل جمعیتے بود حملہ با سے متواتر و یور شہا سے پے در پے سے آورد و قبا سے مہابت جنگ بشجاعت آقا و سرداران خود مستحکم بودہ بدفعیہ آہنا سے پرداختند و نے الواقع کہ داد مرد سے و مرد گلے دادہ تا استقلال تمام راہ سے ہمہ نمود چون شام میشد تا لایے را انتخاب کردہ بر زمین مرتفع کہ دور تالا ہا سے باشد و در راہ کنگ کہ را

بگفتند است بنودان بامید ثواب بی حد و حساب ساخته اند فرو دستند سانه غیر از سما و لبستره غیر از ارض غیر از آسمان
غریب و ارضیا میسر نمی شد و افواج مرسته گردشکر مهابت جنگ بمفاصله قریب که گله جزا اثر تا با بخانزسد محید گشته منزل میگزید
چون خمیه جبار بردار روز اول بغارت رفته احدی را امر سایه و جنبش با کوسه میسر نبود و مرسته دهاات گرد و نواح حرا در هر منزل
تا ده کرده از چار سو سوخته و تاخته اثر آبادی و هجاس غله باسته نمیکند اشت ازین جهت حربی عظیم بر لشکر یاگان جنگ
و جمع رؤسا بسایه عسکر و اهل بازار گذشته امید زندگی و غیره وز کسی را نماند و بسبب فاقه با ساری در پی تاب تاب توان
هم درگ و سپه بیکس خندان باسته بود و از غنیمت کول بر آریاب توسع در شبانروزه و قتی از اوقات بقدریکه
سده متی تواند شد میسر آمد و سائر الناس با کل ساق و دخت موز و مانند آن شکم خود را پر میکردند چنانچه از تقریر و سخن
مرحوم پسر غلام علی خان مغفور ظاهر شده که در سه روز مدت رسیدن بکبوه بکروز قریب سه پا و کیمپس میسر آمد که بهفت گس
در آن شریک بود و روز دیگر بهفت عدد شکر باره که نوسه از علویا است سه کس ا قوت لایموت گشت روز سوم قریب
بینیم آثار گباب گوشت گا و و چند کس در خوردن آن مشارکت نمودند در همین سفر که از بردوان میرشد آبادی آمدند قوچ
مرسته بسبب نماندن توپ و در بیکه همراه لشکر مهابت جنگ بمفاصله قریب که گله جزا اثر تا با بخانزسد احاطه نموده فرود می آمد
روز سه مصطفی خان لشکر مرسته را متصل بفرودگاه خود دیده از سر غنیمت و غیرت با همراهمیان گفت که حمیت اسلام حلال
افتخانی را چه بلارده است که شام مردم مقهورا جامه و اجلات کهنیان گردیده بجمع و عزتت بلاک میشود و گاهی بهست
محبوبی دل بمرگ نماده این کافران را از پیش رو بر نمیدارید همراهمیان او که اکثر افغان و شجاعان قوم بوده اند ازین سخن
تغییر گشته در جواب گفتند که شمار کس و سردارید بر چه بعجل آرید ما هم رفیق و شریکیم مصطفی خان همراهمیان را درین عزم عالم
یافته سپهر دشمنی در دست خود گرفت و همراهمیانش نیز همین حیات اول آهسته آهسته بطور تاشائیان پیش رفتند و مرسته
که فروج مهابت جنگ گمان این جرات نداشت غافل بطنج طعام مشغول و فارغ البالی عارک از لباس و اسلحه بارام بود
چون مصطفی خان مع همراهمیان اندک نزدیک رسید بکبوه بشمشیر با کشید بر سر آنها ریخت و خون آن متکبران مغرور
ساجاک معرکه آمیخت اکثری از مرسته مقتول و بقیه السیت مضطرب الاحوال ماکولات و غیره احوال و افعال بجا گذاشته
گر سخت همراهمیان مصطفی خان این غلبه نمایان را مغتم شمرده از ماکولات آنچه ممکن بود برداشته بلشکر خود معاودت
نمودند دیگر لشکر یاگان نیز فرصت یافته آنچه توانستند آوردند و بعد از دو سه روز بعضی کسان را قوتی میسر آمد و مرسته ضرب
دست مصطفی خان دیده دیگر نزدیک تر فرود دست آمد مهابت جنگ بجالتی که مذکور شد همیشه کوچ می نمود تا حوز را
بکبوه رساند در سیکه از منازل اول صبح که مهابت جنگ بالشکر خود سوار شد قبل از آنکه لشکر هم بیوند و بخته مرسته بر سر
فوج مهابت جنگ ریخت و هر که بر جا بود او را در میان گرفت هر سیکه در نهایت اضطراب و ناچار بدافع دشمنان
مقابل خود اشتغال و رزیده نمی توانست که خبر دیگری بگیرد یا بعد مهابت جنگ پردازد از آنجا که حافظ حقیقی ناصر و
معین آن لشکر بود و قبیل نشان که پیش روی مهابت جنگ بودند اتفاقاً در خرطوم آنها زنجیر می بود که بان بارک
می نمودند در آن وقت آن سربو قبیل بفرمان قهرمان تقدیر همان زنجیر با که در خرطوم نشان بود شروع بزودن سواران
مرسته که در مهابت جنگ را احاطه داشتند نموده مبر که زدند با خاکش برابر کردند از پدید آمدن این رستخیز مرسته با
زور مهابت جنگ مع ضرب الاحوال رو بگریز نموده دست و فرستند و فرستند مهابت جنگ و ملازمان مهابت جنگ بدو قبیل

سوار سے اذ فراہم آمدہ بر سر دیگر مرثبه تاکہ بعضی از سرداران لشکر مہابت جنگ را امانہ داشتند یورستے فعل آمد انہم
 کریمتہ جمعیت افزود و ہمین قسم مرثبه مارا کہ در عین لشکر داخل گشته بزود و خوشنویس بودند بیرون نمودند و باز تیا سید الہی صوت
 اجتمع در ترتیب لشکر مہابت جنگ رویدادہ عبادت مہمودہ ہفت میر آمد ملخص آنکہ در نہایت مشقت راہ سے چھو پید
 و در ہر قدم خطرات عظیم و خوف و بیم عارض گشتہ از نصرت الہی دفع بلا و ظفر بر اعدا میر سے آمد تا آنکہ در عرصہ غیر مہمود جنگ گمان
 خصم ظنمان بقصبہ کٹوہ کہ دو منزل از مرشد آباد بطرف جنوب وقت بنیابت الہی مع انجیر رسید روز و در کٹوہ اہل مجاعت گمان آنکہ غلہ را بخانہ اراوی
 ہر نوع ازان جنس بوفور زوی میسور خواہ گشت خود را بچیل سانیہ تا قبل از ورود آہنا مرثبه بان قریب رسیدہ تاخت و تاراج واقعی نمودند و خاک
 غلہ را کہ بر دشتن متذکر بود آتش کشیدند با این حال حیوان و انسان کہ بعد فاقہ ہائے بسیار رسیدہ بودند غلات سوختہ
 تا از ہائے غیر مترقبہ شمرده بکار بردند و مہابت جنگ رحل اقامت در کٹوہ انداختہ بحاجے احمد و شہامت جنگ در باب
 حفاظت و حراست نوشتہ صولت جنگ راجع غلات و دیگر ضروریات طلب فرمود اول خود دستے شہامت جنگ صولت
 و حاجے احمد و جمیع منتسبان در دمان از احوال مہابت جنگ بے خبر و از سلاستے او و ہمراہیانش نا امید و بایکس بودند
 بعد چند سے خبر سلاستے یافته از بارگاہ حافظ حقیقے کہ جامع المتفرقین است عافیت ورود او را مع انجیر حاصل و دستے
 بفرودہ صولت جنگ راجع فوج و توپخانہ و دیگر اسبابیکہ ضروری بود باو خائرا جناس غلہ مرخص نمودند کہ بلکہ مہابت جنگ
 ہر جا کہ باید شتاب صولت جنگ مع فوج شالیستہ دستہ داد بایستہ داد و فوج و افرا ز مرشد آباد کوچ نموده بعد چند روز
 در منزل مذکور با مہابت جنگ ملحق گردید مہابت جنگ و ہمراہیانش فرح بعد از شدت کہ مظنون و متصور نبود ملاحظہ
 نمودہ سجدات شکر و نیاز بر گاہ کریم کار ساز منبذہ نواز بتقدیم رسانیدند و از اطراف و جویہب ذخائر غلات رسبہ جمع
 مردم بسیرے انجامید ازان باز مغز و سراقراز با فوج و سامان شایان در کٹوہ اقامت نموده ہامن و امان بود و بحاسک
 بنا بر قرب ایام برسکال و ضربتستی کہ از لشکریان مہابت جنگ دیدہ بود اقامت خود را در مملکت بنگالہ و شوار دستہ
 از راہ بر سببیم عازم دیار خود گردید میر حبیب سا بر شدت عداوتیکہ با مہابت جنگ داشت مانع معاودت او گشتہ
 تکفل شد کہ اگر منظور بدست آوردن زراست چند ہزار سوار ہمراہ من و ہمیتا بمرشد آباد رفتہ چون شہر بے حصار را
 و مہابت جنگ در کٹوہ کوشے جگت سیٹھہ بغیرہ با ساسنے غارت کردہ مال وافر سے براسے شہارم ہا سکر بدالالت
 میر حبیب کار فرما شدہ چند ہزار سوار خوش اسبہ ہمراہ او داد و مہابت جنگ بر این معنی وقوف یافته چون احوال
 مرشد آباد چنانچہ بود میدانت و از شہامت جنگ و دیگران امید حفاظت و حراست انجام داشت معاضد ز توپ
 خویش دانستہ با بلجا رشتہ انت افواج مرثبه قبل از ورود و یک روز خود را رسانیدہ غارت کوشے جگت سیٹھہ
 را نصیب العین خود ساخت و قریب بہ لک روپیہ نقد و اندکے از جنس تجارت برد و در بعضی محلات شہر نزد
 نمود و میر حبیب برادر خود میر شریف را از خانہ خویش ہمراہ گرفتہ بیرون برد چون دارالامارہ و خانہ شہامت جنگ
 و عطار احمد خان نابار بودند بعضی از اقوال و رہنمایت استحکام بود و فعل در انجام یافتہ مجبور استماع خبر و وصول مہابت
 راہ فرار پیش گرفت و رایات نصرت آیات مہابت جنگ شام روز یکہ مرثبه بعد تاراج فرار کرد و بود زارد
 مرشد آباد گشتہ و سیدہ استظہار سپاہ و رعیت و اصدقا و اقربا گردید این ماجرا در راہ مندرستہ ہاجر

اقامت نمودن بهاسکرینیت سپه سالار همیشه در کتوه و تسلط یافتن
بر هوکله نه بنابر عظیم بنگاله و آبا دسے معموز ایز مال و تجارت بود

بعد ازان که مهابت جنگ بمشدا با دنزدون نمود بهاسکرینیت باراده سادوت با واسے خود بطرف بیربوم رفتند
میر حبیب که سالما و غانا نزد اور رسید اور ابرقتن دکن خبر پوش بسیار کرده و هم بنگاله را کفالت خود گرفته میانند و
اصرار از جا بیکه رسیده بود برگردانیده بکتوه آورد و بهاسکر را در اقامت کتوه دلیر ساخته متعهد رسانیدن غلات و غیر
ماست حاج گشت و راه و رسم آمیزشش با مردم هوکله وز منیداران اطراف نمود و اقمه طلبیان هوکله و غیره اما کن قریب
با هم اتفاق نموده اندک اندک توسل و ارسال رسل با مرسته آغاز نموده میر حبیب را واسطه ساختند تا آنکه میرزا حسن
و میرزا القاسم و غیره سکنه هوکله که با محمد یار خان برادر علائقے مهابت جنگ که حاکم بندر مذکور بود و نهایت اتحاد و
و داد داشتند با او در مقام خدع و غدر در آمده با شماره میر حبیب شبی از شبها باده بانزد کس بر دروازه قلعه هوکله
آمده و دروازه را بسته یا نه پیغام فرستادند که چیزے ضررے الا التماس داریم محمد یار خان و فاجوزه همان وقت
طلبید چون تنها و محبر بود مقید گردید و خادمان اول نمید نمود سیک را بچله نوساسے مرسته که سید او نام داشت
از بهاسکر بوساطت میر حبیب طلبیده نزد میر حبیب هوکله نشانیده بودند بعد مقیم کردن محمد یار خان سین او مذکور را طلب
داشتند بر و سادو ایالت هوکله متکمن گردانیدند با او در ساختند بعض دیگر از تهاز خلیه سکنه هوکله با خواسے میر حبیب
نیز با او پیوستند و صور تسلط بر روداد و زری هم بپورا خذ باج و خراج و عشور اموال تجارت بمعین وصول درآمد
و بهاسکرینیت بودن بنگاله جارم گشته جل اقامت خود در کتوه انداخت و میر حبیب مدار المهام گردیده گاهی
در هوکله در مانے در کتوه سیرے بر و مهابت جنگ بملاحظه آنکه فوج کتر مانده و با وجود قلت تعبها سے سفر کیا کشیده
و انواع تعدیات و خستکیها دید و ایام بشکال نیز نزدیک رسیده اخراج مرسته از مملکت بنگاله در آن سال تعذر
دیدن بابرین در مخالفت و حراست مرشد آباد کوشیده در مانے گنج و تارک پور خراج شهر معسکر ساخت و فوج مرشد
یک دو بار تا پلا سے و داد پور رسیده و بات اطراف را سوخته باز بکتوه برگشت و بعد یک ماه که آب دریا بها گیرتے
طنیان نژده پا آب نماند چون کتوه آن طرف دجله بها گیرتے است پامی تردد مرسته ازین طرف کوتاه و دست تفاوت
آنها بر پرگنات و قرار معموز اطراف در از گردید و تمام بچله بردوان و میدے پور را تا بالیسر بست آورد و میر قلندر
نومیدار میدے پور بر بنحو خود را ازین مملکه نجات داده در گوشه خرید و شیخ معصوم نائب صوبه کنگ نبار رسیدن
فوج غنیم که اصناف صناعات جمعیتش بود خود را با سمنے کشید اضلاع بیربوم و اکثر پرگنات راج شاسے تعبیه
اکثر نیز تبعم مرسته درآمد غیر مرشد آباد و مملکت آن طرفی گنگا در تصرف مهابت جنگ نماند سکنه مرشد آباد که از سالها دراز چینیها نماندند
بلکه بقی نشان تشنیده بود و بلده مذکوره حصصا هم نداشتند و موسم پرشکال با کمال اضطراب و قتال احوال بسواک سفائن اطراف
گنگا نماند بهانگیز نژده و درام پور بولیا و غیره با عیال و اطفال رفته سکنی گرفتند حتی شامت جنگ هم آن طرف گنگا در مخال کو کاری
یکروزه راه هست بنای خدیو طرح آبادی انداخته به عیال و اطفال و احوال اطفال در آن مکان نماندند و در وقت خود و بهاسکرینیت مهابت جنگ نیز دروغا
ارسال یافتند مهابت جنگ بعد چند روز با خواص مردم معاودت بمشدا با دنزدون و مهابت جنگ اوقات بجلب قلوب سپاه

معروف و اشتهار که روپیه موجود و انعام فرمود بان میاسے الطاف و بدل و ایتیار تخم فدویت خود را در دل مردم گماشت

طلبیدن مهابت جنگ برادرزاده و داماد خود بهیبت جنگ احترام الدوله
بهاورد و عبدا علی خان نهب در راه از عظیم آباد و رسیدن اینها بمیرشد آباد
و استعانت نمودن شجاع الملک بهادر مهابت جنگ از پادشاه

مهابت جنگ بعد و در میرشد آباد و خط با احترام الدوله بهادر بهیبت جنگ که برادرزاده و داماد کترش و صوبه دار
عظیم آباد بود و خط دیگر عبدا علی خان بهادر خالوسے راقم که نیز قرابت برادرزاده کے با مهابت جنگ و است
متضمن استعانت و طلب اینها مع فوجیکه ممکن و مقدر باشد فرستاده تا کیه نوشت که احوال بدین منوال است
و سلاستے همه منحصر بر دفع این اعادسے و در گوشه خط این فقره بقلم خود عبدا علی خان نگاشت اگر توفیق آید
رفیق باشد درین وقت رفاقت عم ضعیف خود نمایند بهیبت جنگ با شجاع اخبار مذکور و ورود خطوط مهابت جنگ
متضمن طلب تحیر و مضطر گشته از تقسیم عزم استیصال جماعه بھوج پور یہ کہ بعد اخراجات و محنت بسیار میرگشته وقت
بزدلستن اشتغال از ان مکان بود و مایوس گردیده در فکر اداسے تنخواہ سپاہ و استعداد و حروب و اسفا افتاد
ارادہ معاودت بشهر عظیم آباد که مرکز دولتش بود نمود و خود از بھوج پور کوچ نموده بعظیم آباد رسید بعد چند روز
بارادہ مرشد آباد داخل باغ جفر خان گردید و با والد فقیر بدایت سے علی خان بهادر و دیگر رفقا سے دولت خواہ
خود مشورہ مخاصی از دست تنخواہ سپاہ و دستے از انتظام صوبه عظیم آباد مسگیر و صورتیکه موجب اطمینان و نالوا
شود و روسے نمی نمود و روسے با والد فقیر در خلوت فرمود کہ مرا رفتن بملک مهابت جنگ که بزرگ دین و دولت
من است ضرر و از دست سپاہ که تنخواہ آن بسیار سے باید و ہم از طرف بندوبست صوبه و رقابو مانان این
ملک اندیشها بخاطر راه یافته در تدارک آن حیرانم و چاره اش نمیدانم اگر بناخن تدبیر شما این عقدہ کشاید و نفس
نزد مهابت جنگ با استعداد مناسب میسر آید احساسے از شما بر ما خواهد بود و آبروسے من در امثال و اقربان
حصور مهابت جنگ که بزرگ ووسے نعمت من است خواهد افزود و اال فقیر در جواب معروض داشت کہ نبدہ دو تنخواہ
منتب این دو دمان و خادم دیرینه این آستان است جناب عالی ہر چه اشق و اصعب امور دانند ارشاد
فرمائید تا در انصرا م آن بجان کوشد و یقین تصور فرمائید کہ در چنین وقت از دست این ناتوان آنچه تواند
در تقدیم آن بقدر وجود راسے بقصور نخواہد شد بهیبت جنگ فرمود کہ اکنون هیچ امر سے بر من معتبر ازین دو امر
نیست اول آنکہ سپاہ از تنخواہ خود ملحق خاطر گشته رفاقت مرا عاجز نمود و دوم خللی در بندوبست صوبه
نیاید و بندہ بخاطر جمع با بابت مهابت جنگ پردار دتا در رفاقت بزرگ خود کوششی کہ باید از من بعمل آید
والد فقیر التماس نمود کہ زریکہ تمام تنخواہ سپاہ وفا کند نفعی نخواہد بود اکثرین را میسر نیست بلے اینقدر باقبال اولیا
نعم سے تواند شد کہ وسیعے را از مال گزاران صوبه و وسیعے را بقرص دوام از ما جنابان سرانجام نموده و تنخواہ ملازمان
و بدقتہ تنخواہ را ذمہ خود نماید تا بر در بکلاسے مستند سپاہ عائد سازد و انشاء اللہ تعالیٰ تا جان در بدن شد
دشمنان را مجال نیست کہ خللی در صوبه یا ارادہ فاسد سے دین باب تواند نمود بهیبت جنگ خوشنود گشته فرود

که همین قدر می خواهم سپاه را بنوعیکه و انید راسته بر قنات من نماید و در حفاظت و حراست صورت مستعمل نماید
دیگر غیر از شامیت که در این کار با و چنین وقت نازک چشم امید سے از تو توان داشت و در نیاب مبالغه را از حد گذراند
نشان بسیار مناسب وقت و مقام بر زبان آورد و اله اطاعت فرمان نموده امور مذکور را مستعمل گردید و بخانه خود آمده
مهد سے خار خان برادر خود را که بختی فوج و سالار لشکر و طلبید شسته گفتگو سے در بار که با همت جنگ در میان گذشته
بود اما ده نمود و با اتفاق برادر سرداران لشکر را طلبید شسته با من مناسب هر یک را راسته بر قنات همت جنگ نمود
زر با از مالگزاران و مهاجران سرانجام داده بلست قنات خواه را هم ذمه خود گرفته دست او نیز با نوشته داد و از هر یک منهم سے
را همراه خود گرفت تا ز معهود موافق و عده با و رسانید رسیدش بگیرد چون همت جنگ را ازین مورد لمبھی میسر گشت والد
را علت نیابت صوبه عظیم آباد داده خود بتاریخ مختار از باغ جعفر خان مع مهد سے تار خان و جمیع سرداران لشکر
با پنجاه سوار و شش هفت هزار پیاده مبر شد آباد منصف نمود متعاقبش عبدالعلی خان بهادر زربا از خانه خود
بصورتیکه دست مکتش بان میر رسید سرانجام داده بقدر طاقت خود مردم معتد از فرقه سپاه همراه برداشته عازم
رفاقت و امانت مهابت جنگ و قاصد مرشد آباد گردید قبل از حرکت عبدالعلی خان از عظیم آباد دخط دیگر از مهابت جنگ
تفصیل مضامین حایقه رسید در گوشه آن مکتوب بخط خود نوشت که مصرعه نازیاران چشم یار سے و اشتیم
و همین مصرع قنات نموده مصرع دوم نوشته بود بعد قطع منازل بر دو بزرگ مذکور مبر شد آباد رسید به ملاقات
مهابت جنگ مستعد بر قناتش مستعد گردیدند مهابت جنگ عند اللزات عبدالعلی خان بهادر در همین معانقه میر
نماند بهان مصرع مرقوم بر خواند و آن انیت مصرع خود غلط بود آنچه مانبه اشتیم و شجاع الملک بهادر در کلمات
فوج اهتمام نموده رساله های سرداران لشکر را بقدر مراتبم افزود و چنانچه مصطفی خان که رساله اش پنجاه سوار بود
هشت هزار سوار مقرر و بذات خود بمنصب پنجاه رساله و نوبت و پاکه جلالدار و خطاب بر جنگ بهادر مغز گشت
و همین قسم فقیر اندر بیگ خان و نور الله بیگ خان و جید علی خان برادر حسین قلی خان و میر محمد جعفر خان بجناب
بهادر سے فافزایش رساله سرافراز سے یافتند و عمر خان و شمشیر خان و سرو ارخان و بهادر سے علی خان و دیگر
جماعه داران سائر و تو چنانچه با فزایش جماعه بهر اسب و مردم رساله و مواجب ذات و امتیاز مغز و مباحثه
شدند و تو بهاد و اسباب آن مع تو چنانچه دستی چنانچه در کار بود سرانجام یافت و فیلان جنگ هم چند زنجیر معلم مقرر
گشتند تا در سوار سے پیش رو باشند و علی بندا القیاس آنچه در چنین لیا فاسم باید مهبیا گردیده انتظار انقضاض
ایام برسات می کشید و مرید خان را که از حضور بر آید در خزانہ جنگ آمده بود و مهابت جنگ از و سرگرنانی و شت
رضت رقت عظیم آباد نشستن در اجماعا انفصال هنگامه مریش داده خود پیاد شاه عرضند اشت که بالفعل
بسبب هنگامه مریش قدر سے را رساله خزانہ عامره متعذراست لهذا مرید خان بهادر را ازین بلده که محل فتن و
حوادث است عظیم آباد فرستاده تا با زام منتظر تا دیب و تبییه مریشه لفضل اسل و اقبال پادشاه سے بشینند و
قدر سے امیدوار است که درین وقت کسی از امر اسل حضور یا دیگر سے از زندگان در گاه آسمان جاه بگم و اشت
این دو خواه معین شود اگر خدا نخواسته قدر سے درین کارزار تار کار سر کار شود دیگر سلطنت را شوکتی نخواهد بود
و اگر مصارت حضور که منحصر بر وصول و ارسال خزانہ صوبه بنگاله است موقوف و مرفوع القلم خواهد گردید خبر گیری قدر سے

ضرورت و تامل درین باب از امین سلطنت و خداوند سے دور است چون بفرصت داشت مہابت جنگ از نظر پادشاہ گذشت محمد شاہ فی الحقیقت متوحش گشته با امر حضور کہ مخلصش بودہ اند مشاورہ آغاز نمود و بعدہ الملک کہ بصورت آباد و از حضور دور بود اما پادشاہ اورا از مرہ مخلصان ماعقل مصاحبان و نادان نسبت نیز شقہ نگاہ گشته است شاپرہ نمود و بعد الملک و جمیع مخلصان تصدیق التماس مہابت جنگ نمودہ ترغیب و تحریض بر ملک اعانت نمودند پادشاہ شقہ خاص متضمن مہابت تاکید در ملک مہابت جنگ با بوالمنصور خان بہادر صفدر جنگ داماد برہان الملک کہ صوبہ دار او بود و قریب ہوا با عظیم آباد و بنگالہ داشت و خزانہ و سپاہ و دیگر اسباب حروب نزد او بود و مہیا بود و بجلت بہرہ تمام تر نوشتہ ابلاغ داشت و بعدہ الملک بہادر کہ در آلہ آباد بود نگاشت کہ بہر صورت کہ تواند بوالمنصور خان را آمد و مہابت جنگ بر انگیزد و فرصت ندید کہ عذر سے تواند نمود و نیز حکم حکم بالاجہ بالی را کہ مدار المہام و سپہ سالار جمیع عساکر دکھن بود شرف و رود یافت مضمون آنکہ چون از حضور و الامتاع کلے در دوجہ چوتھے با و میرسد الحال کہ رکھوے ہو سہ مصدر فساد و مبینی یعنی و عناد گردید بہا سکرینڈت را با اشرا بسیار صوبہ بنگالہ فرستادہ بیچ مواد فساد گردانیدہ باید کہ خود را عجلتہ بہ ان صوبہ رسانیدہ آن مدیرانرا نیز اسے کردار رساند و جان گوشمال با آنها دید کہ از جبارت خویش نادم و پشیمان گشتہ بار دیگر سیرامون چنین گستاخیاں نگرند

ذکر برآمدن مہابت جنگ از مرشد آباد لغزم رزم بہا سکرینڈت و جنگیدن با اولعد عمور از دریا و گریز ایندن اورا تا اقصای بلاد کنگ تاجلکار و آمدن رکھوے و بالاجی راو

مہابت جنگ اسباب حروب و افواج را بکام دل آراستہ و مدد از ناصر حقیقہ خواستہ با تفاق ہمیت جنگ و مہابت جنگ و بعد اعلیٰ خان و جمیع بہر مہیاں با فوج جرار و سامان بے شمار بعد اتفاقا سے شدت ایام برسات کہ ہنوز گل و لہ و طغیان آہا باستے و دسہرہ نشدہ بود بارادہ تہنیہ و تادیب بہا سکرینڈت غرم رزم مرہبہ جزم نمود و شہامت جنگ را با سالہ اش و مع دیگر افواج متعینہ در شہر نائب گذاشت و خود با ہنگ گوشمال و کنیجان بادولت و اقبال از شہر بر آمد و مقابل بہا سکرینڈت بر لب دریا ہاگیر تے محاذ سے کٹوہ رسیدہ روبرو سے محل اقامت بہا سکر اقامت و رزید تا ہشت روز جنگ گولہ توپ در میان بود و لشکر بہا سکر را از دو طرف دریا احاطہ داشت طرف مقابل بہا سکر دریا سے ہاگیر تے و در پہلو سے چپ لشکر مرہبہ دریا چہ لہجے نام و با ہتمام و سعے میر جیب سلفی بہر سیدہ مقابل لشکر مہابت جنگ نگر داشت و توپ ہا کہ بران بود بر فوج مہابت جنگ کلہایش متواتر سے بارید و مہابت جنگ راہ عبور ہیبت تا آنکہ صلح درین دید کہ در شب تار از ہاگیر تے گذشتہ و بر دریا سے اسے رسیدہ از کشتیہاں لہجے بہ خبر عبور نماید چون از دریا سے اسے طرف سر بالا برد و طرف بہاگیر تے خالی از مرہبہ و باختیار مہابت جنگ بود از کشتیہاں بے بزرگ جبر سے مستحکم بر رو سے ہاگیر تے مرتب کردہ بخاطر جمع افواج و مہابت جنگ عبور نمود و اجتماع رویداد بعد از ان کشتیہاں سے متوسطہ را کہ براسے پل آراستہ بودند آہستہ آہستہ بیک بیک و دو دو طاح متصلی بکنارہ ہاگیر تے تا بدھنہ دریا سے اسے کشیدہ فراہم نمودند از نیرنگ تقدیر عارسان مرہبہ را دیدہ بناچار سخت شان بیدارینود و اگر کسی بیدار سے شدومی پرسید اہل کشتے جوابی مناسب دادہ ماعلش میکردند تا آنکہ

دیگر از این مهابت جنگ مرشدان با دینم نرم با سکر قادر و کوی

آخر شب هم کرده دور تهازل کمر همیشه بر دریا سے اسے جل تاز شد و مرشد را احتمال عبور دریا سے با کیرے دل بستن بودی
 اسے و آمدن فوج مهابت جنگ از ان جل در خاطر خطورے کر دانیجات فاعل گشته در پے تفتیش و ملاحظه جل بستن نگریوید
 بعد تیارے جل مهابت جنگ با در افاغنه جلادت کیش و دیگر جان نثاران حقیقت اندیش را عبور ما مور فرمود حیدر علی خان
 و مصطفی خان و شمشیر خان و عمر خان و سردار خان و میر محمد جعفر خان و دیگر سرداران پایا دو پا برب دریا با احتیاط داخل جمع ایسا
 رسید و معتد ان رقاسے خود را چیده امر نمودند که چون مرشد آن طرف دریا از وحام وارد باید درین غلظت و خلعت
 عبور نماید مقصد آنکه پیش زنگان مانع مزاحمت اعدا گردند و باستے فوج باسانی از دریا گذر گشته و فوج سابق لاحق شود
 یکتا از ان و نام جوین لشکر یا پیش گذار گشته شروع در عبور نمودند اتفاقا به سبب از وحام مردم و کثرت ما بران خلعت
 در بند بعضی کشتیها رویداده یک کشتی یاد و از میان جل غرق گردید و مردم که بے خبر از نیے هم سبقت بر یکدگر حبسته می آمدند
 سبب تاریکی و عدم مردم عقب که بر نیکی از ان اتفاقا صد عبور بود و از رخنه جل آگهی نداشت متوالی هم بدریا افتاده
 غرق گردید اصل سے شدند از معتد ان شنیده شده که جمیع کثیر قریب به یکزار و پانصد کس بلکه افزو و همین رویداد
 گشته بعد از ان مردم خبردار شدند که چنین رخنه در جل افتاده حیت کثیر بعضی تلف در آمده اند از ان زمان اضطراب عبور
 تکین یافته مردم بجایے خود آرمیده منتظر تجدید استحکام و مرشد جل گردیدند عله چابک دست و فدویان جانفشان
 مانند کشتیها سے دیگر آورده رخنه را مسدود و جل را مستحکم نمودند و غیوران دلاور عبور در با از سر گرفته اول صبح صادق
 بود که تخمینا قریب بدو سه هزار کس آن طرف دریا رسید و فرامهم گردیدند و دیدند که اگر روز روشن شود مرشد بر قلت
 جمعیت آگاه گردید کار سے ازیش نخواهد رفت دلاوران بهیچا طلب تکبیر بدل قوسے و نصرت ایزد سے نمودند شمشیر
 کشیدند و بهیبت مجموعے و ویدہ خود را بران لشکر بے حد و حصر زدند بجز در یختن آوزہ بلند شد که مهابت جنگ
 رسید و افواج مرشد مضطرب گردید قبل از ان که بر کین و کم این مردم اطلاعے شود راه گزیریش گرفت و با در ان
 طرف مهابت جنگ دشمنان ما بزیر شمشیر برق تاثیر گرفته طوفان بلا برانکینغند مهابت جنگ کشتیها سے رکاب
 راتبا کید کشیده در دریا چه اسے افکند و شکر علی التواتر شروع عبور نمود و در عرصه قلیل مردم مع سہیل و قیل و لوط
 و دیگر سامان همه آن طرف دریا رسید و صفوف آراستند و مهابت جنگ با جمیع سر کردہ سے لشکر نشان شایان بهیچا
 سابقان لشکر خود رسیده اندک تعاسقے نمود و مرشد هر قدر مقدر بود علف تیغ بیدریغ شجاعان گردید و بقیة ایسے آثار
 سرانجام و انتقام در کمال اضطراب و اضطراب سجد کرد از اسباب و امتحان بجز دست قدرت شان بدان رسید و در گشته
 و بستے همه را در جانیکه بود گذار گشته در نهایت سراسیمگی راه فرار پیود و کسے ملاحظه پیش و پس نمی نمود چون فوج مرشد دور
 رفت و اضطراب خاطرش باطمینان گرا سید دید که چندان کثرتے بنود داعیہ عطف عنان بلکه بعضے از افواج او عود نمود
 دینا صلہ نصف یا ثلث میل رسیده لشکر خصم را آراستند و مهابت جنگ را با افواج گران و توپها سے جلوویان و دیگر سامان
 بهیاسے کوشمال خود یافته پایدار سے نتوانست در راه گزیریش گرفته دور تر رفت مهابت جنگ با بر صدمه غرق کرد
 لشکر یا اش گذشته و در شہ غریبان را اندوہ آن گروه لاق بود این غلبه نمایان و فتح عظیم انشان را از نصرت الهی شمرده
 مقتدر و انت و بر فرودگاه مرشد خیمه ما سے خود زده آن روز مقام نمود و لاشها سے فرورفتگان در بار و از ان آنها
 بر آورده لباس و سلاح از بدن شان کنده بعد تجنیز و تکفین دفن نمودند رنگ رود جسد جمیع مردہا سے مذکور کچو و بود